

คู่มือ

คำอธิบายประกอบ

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

**คู่มือคำอธิบายประกอบ
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗**

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำนำ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ออก “ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗” ประกาศลงราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นระยะเวลาห้าปี โดยมีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขและฟื้นฟู สภาพความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนป้องกันเหตุแห่งความวิกฤตในด้านต่างๆ อันจะเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และเพื่อให้การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งภาคอันดามัน ส่งผลให้การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานที่ยั่งยืน ตลอดจนป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่มิให้เสื่อมสภาพลงไป สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงได้จัดทำคู่มือคำอธิบายประกอบประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศ และนำไปสู่การบังคับใช้ การถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนารมณ์ของประกาศต่อไป

มกราคม ๒๕๖๘

สารบัญ

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๐๔

- เหตุผลและความสำคัญ
- การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒

๑๕

ขอบเขตตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๓

รายละเอียดและคำอธิบายของมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ๒๑

ส่วนที่ ๔

เรื่องนารู้

๖๖

- การดำเนินคดีทางกฎหมาย ๖๗
- พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ ๗๑
- ขั้นตอนการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๘๓
- ขั้นตอนการเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการ ๘๗

ส่วนที่ ๕

ภาคผนวก

๘๙

- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๑
บทนำ

เหตุผลและความสำคัญ

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตกของประเทศไทย มีลักษณะเป็นเกาะและจัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย มีเนื้อที่เฉพาะภูเก็ตประมาณ ๕๔๓.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารต่างๆ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๗ ตารางกิโลเมตร รวมเนื้อที่ทั้งหมด ๕๗๐.๐๓๔ ตารางกิโลเมตร

จังหวัดภูเก็ตได้ขึ้นชื่อว่าเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญต่อภาคการท่องเที่ยวของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลกเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตมากกว่าหลายล้านคนต่อปี เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการผสมผสานของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หาได้ยากและมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสวยงาม เช่น ทะเล ชายหาด เกาะ ภูเขา ปะการัง ป่าชายเลน ป่าชายหาด ป่าพรุ เป็นต้น ตลอดจนมีแหล่งศิลปกรรม อย่างกลุ่มอาคารสถาปัตยกรรมชิโนยูโรเปียนในเขตพื้นที่เมืองเก่าภูเก็ต ซึ่งแสดงถึงความรุ่งเรืองในยุคการทำเหมืองแร่ตั้งแต่ครั้งอดีต ด้วยความหลากหลายและความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ทำให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการส่งเสริมและเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการพัฒนาในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เกิดการลงทุนทั้งภายในและภายนอกในการพัฒนาด้านอสังหาริมทรัพย์ กิจกรรมสาธารณูปโภคหรือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ปี รวมทั้ง การเคลื่อนย้ายของประชากรที่เข้ามาทำงานในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งปัจจัยเหล่านี้อาจนำมาซึ่งปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้หรือพื้นที่สาธารณะ ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งจากขยะมูลฝอยและน้ำเสียจากชุมชน ปัญหาการก่อสร้างอาคารในพื้นที่สูงซึ่งทำให้เกิดดินถล่มตามมา รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและพื้นที่โดยรอบ เป็นต้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไข ควบคุม ป้องกันและเพื่อช่วยลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและเพื่อรักษาระบบนิเวศตามธรรมชาติของพื้นที่จังหวัดภูเก็ตให้เกิดความยั่งยืน จึงได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศให้จังหวัดภูเก็ตเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นมา และเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้ดำเนินการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับกฎหมายหลักที่มีการบังคับใช้ในพื้นที่ กำหนดมาตรการให้มีความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับพัฒนาเศรษฐกิจ และส่งเสริมมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่และป้องกันผลกระทบจากการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น โดยปัจจุบันมีการออกเป็น

**“ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗ ”**

ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๓๔๒ ง ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป เป็นระยะเวลา ๕ ปี

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เป็นกลไกทางกฎหมายอย่างหนึ่งที่น่าสนใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขและฟื้นฟู สภาพความวิกฤตของคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนป้องกันเหตุแห่งความวิกฤต ในด้านต่างๆ อันจะเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เพื่อให้การคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเป็นไปอย่างต่อเนื่องทั้งภาคอันดามัน ส่งผล ให้การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่บนพื้นฐานที่ยั่งยืน ตลอดจนป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีอยู่มิให้เสื่อมสภาพลงไป

๑. เจตนารมณ์ของการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

- ๑.๑ เพื่อแก้ไขและฟื้นฟูปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และความวิกฤตของสภาพสิ่งแวดล้อม
- ๑.๒ เพื่อป้องกันเหตุแห่งปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และความเสื่อมโทรม ของทรัพยากรธรรมชาติ มิให้กลับมาอีก ทั้งทางตรงและทางอ้อม
- ๑.๓ สงวนรักษาพื้นที่ต้นน้ำลำธาร พื้นที่ซึ่งมีลักษณะระบบนิเวศเฉพาะ รวมทั้งพื้นที่เกาะต่าง ๆ เพื่อมุ่งให้เป็นแหล่งธรรมชาติโดยแท้จริง
- ๑.๔ เป็นกฎหมายและมาตรการเสริมกฎหมาย ระเบียบ ตามกฎหมายอื่นๆ ในการป้องกัน รักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๑.๕ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือในการป้องกัน ดูแลรักษาและแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

๒. ข้อกฎหมาย

การออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ออกตามความในพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยมีมาตราที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๒.๑ การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็น พื้นที่ต้นน้ำลำธาร หรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น โดยทั่วไปหรือมีระบบนิเวศตามธรรมชาติที่อาจถูกทำลายหรืออาจได้รับ ผลกระทบกระเทือนจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ได้โดยง่ายหรือเป็นพื้นที่ ที่มีคุณค่าทางธรรมชาติ หรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์และพื้นที่นั้น ยังมิได้ถูกประกาศกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่นั้น เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม”

มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า “ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๔๓ ให้กำหนดมาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ไว้ในกฎกระทรวงด้วย

- (๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติ หรือมิให้กระทบกระเทือนต่อระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (๒) ห้ามการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้น จากลักษณะตามธรรมชาติหรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
- (๓) กำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจการของส่วนราชการรัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนที่จะทำการก่อสร้างหรือดำเนินการในพื้นที่นั้น ให้มีหน้าที่ต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- (๔) กำหนดวิธีจัดการโดยเฉพาะสำหรับพื้นที่นั้น รวมทั้งการกำหนดขอบเขตหน้าที่ และความรับผิดชอบของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือและประสานงานให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน เพื่อรักษาสภาพธรรมชาติหรือระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมในพื้นที่นั้น
- (๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น”

มาตรา ๔๕ บัญญัติว่า “ในพื้นที่ใดที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตผังเมืองเฉพาะ เขตควบคุมอาคาร เขตนิคมอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือเขตควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว แต่ปรากฏว่ามีสภาพปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรุนแรงเข้าขั้นวิกฤต ซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการแก้ไขโดยทันที และส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่มีอำนาจตามกฎหมาย หรือไม่สามารถที่จะทำการแก้ไขปัญหาได้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีขออนุมัติเข้าดำเนินการ เพื่อใช้มาตรการคุ้มครองอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามมาตรา ๔๔ ตามความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาในพื้นที่นั้นได้

เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศ ในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตพื้นที่รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองและ กำหนดระยะเวลาที่จะใช้มาตรการคุ้มครองดังกล่าวในพื้นที่นั้น

การขยายระยะเวลาตามประกาศในวรรคสองให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี โดยทำเป็นประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒.๒ การดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า “ในกรณีที่เห็นสมควร ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สูงกว่ามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ เป็นพิเศษ สำหรับในเขตอนุรักษ์หรือเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตพื้นที่ตามมาตรา ๔๕ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ”

มาตรา ๓๗ บัญญัติว่า “เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อาจขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด สำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๙ แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้น อาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้”

๒.๓ บทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๙๙ บัญญัติว่า “ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหาย หรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐๑/๑ บัญญัติว่า “ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจการก่อนที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ จะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น”

มาตรา ๑๐๑/๒ บัญญัติว่า “ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดไม่นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๕๑/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท”

๒.๔ บทบัญญัติว่าด้วยการเปรียบเทียบ

มาตรา ๑๑๐/๑ บัญญัติว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระการประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๐/๒ บัญญัติว่า “บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้น แสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

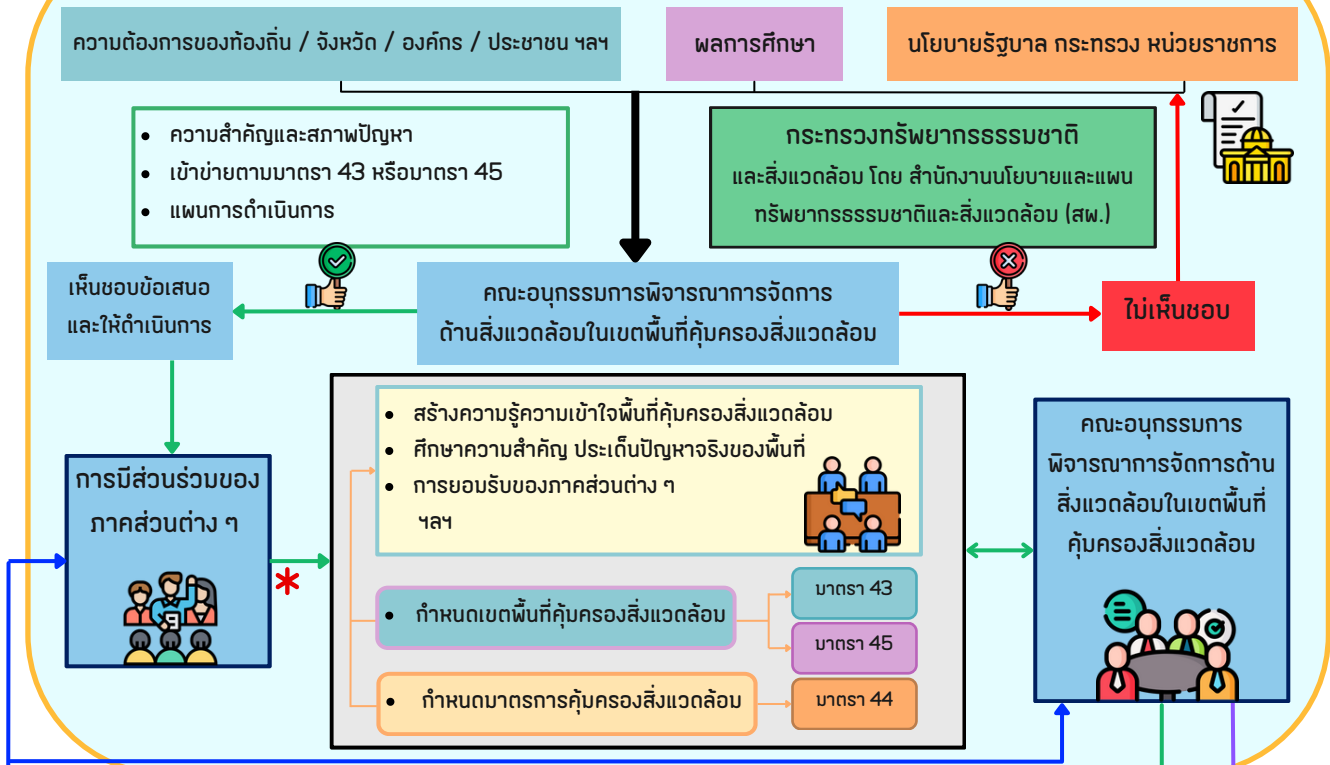

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗ ใช้มาตรา ๔๕ เป็นฐานในการกำหนดเขตพื้นที่และใช้มาตรา ๔๔ เป็นฐานในการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงนามในประกาศกระทรวงฯ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๗ ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๑ ตอนพิเศษ ๓๔๒ ง ซึ่งมีผลบังคับใช้นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา ๕ ปี

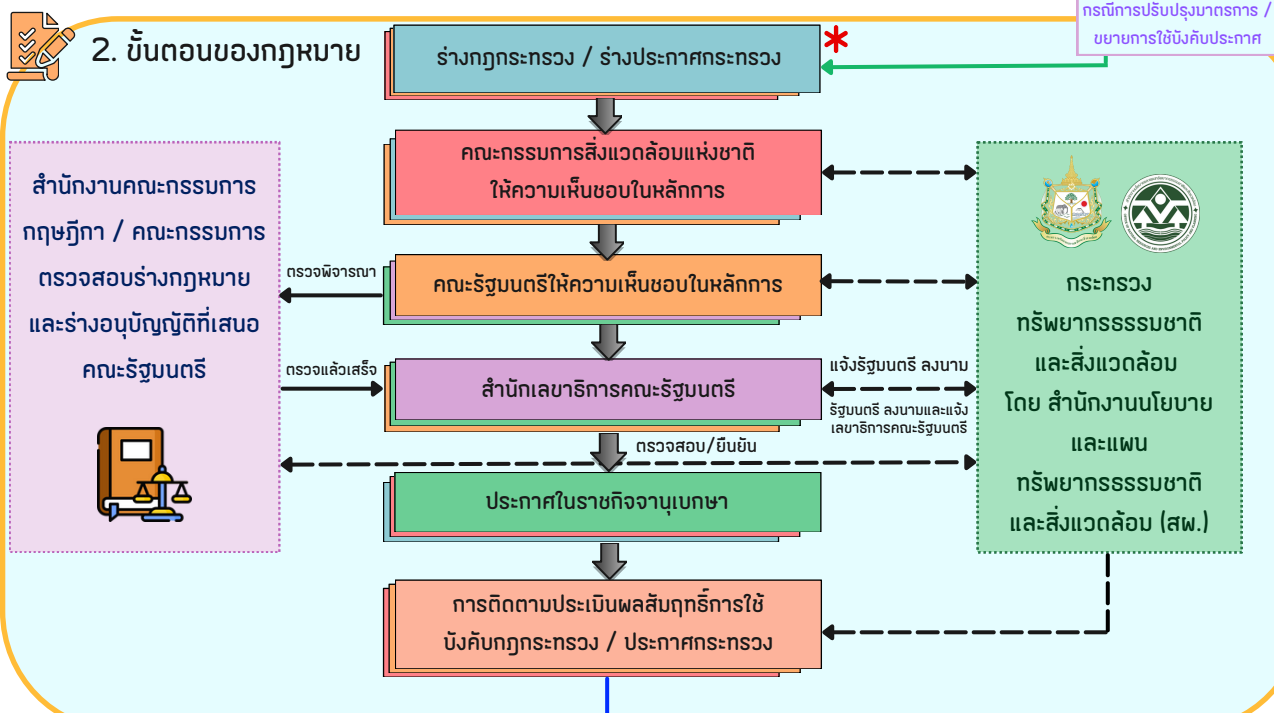
ขั้นตอนในการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

1. ขั้นตอนการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

2. ขั้นตอนของกฎหมาย

หมายเหตุ : การดำเนินการในขั้นตอนการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในแต่ละขั้นตอนจำเป็นต้องดำเนินการหลายครั้ง โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ

* ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตาม ¹ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 และ ² กฎกระทรวงกำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. 2565

ส่วนที่ ๒

ขอบเขตตามประกาศกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการ
คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่
จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

ขอบเขตพื้นที่

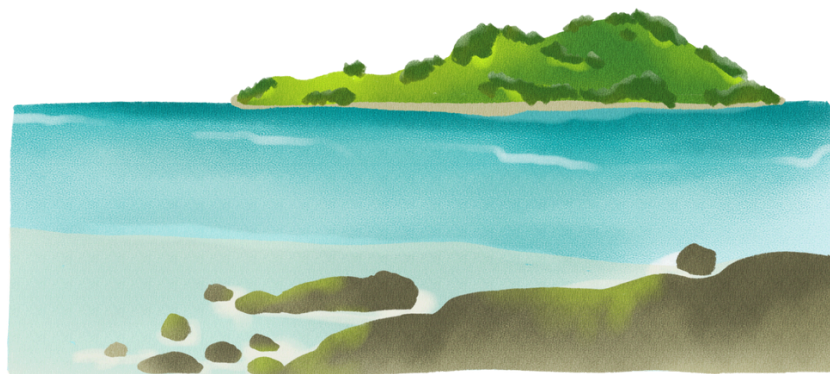
ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗ ครอบคลุมพื้นที่ดังนี้

- ๑.๑ พื้นที่บนแผ่นดิน
- ๑.๒ พื้นที่น่านน้ำทะเล

๑.๑ พื้นที่บนแผ่นดิน

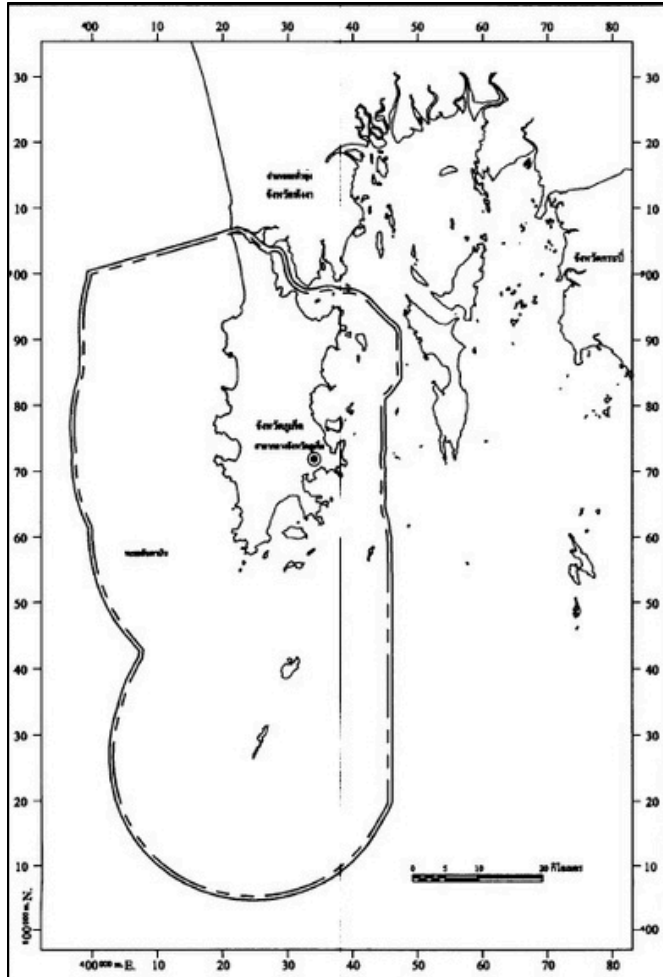
ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัดภูเก็ต รวมทั้งเกาะบริวารต่างๆ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

อำเภอ	ครอบคลุมพื้นที่
อำเภอถลาง	พื้นที่ทั้งหมดของอำเภอถลาง ประกอบด้วย ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลปากคลอง ตำบลเชิงทะเล ตำบลศรีสุนทร
อำเภอกะทู้	พื้นที่ทั้งหมดของอำเภอกะทู้ ประกอบด้วย ตำบลกมลา ตำบลกะทู้ ตำบลป่าตอง
อำเภอเมืองภูเก็ต	พื้นที่ทั้งหมดของอำเภอเมืองภูเก็ต ประกอบด้วย ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลตลาดใหญ่ ตำบลตลาดเหนือ ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลกะรน ตำบลราไวย์
เกาะบริวารต่างๆ	พื้นที่บนเกาะต่างๆ ทั้งหมด ประกอบด้วย เกาะนก เกาะง่า เกาะปายู เกาะเฮ เกาะแรด เกาะนาคาใหญ่ เกาะนาคาน้อย เกาะแพ เกาะยามู เกาะรังน้อย เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าวใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะมาลี เกาะสิเหร่ เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะกูด เกาะตะเกียงน้อย เกาะตะเกียงใหญ่ เกาะไม้ท่อน เกาะทะนาน เกาะโหลน เกาะแฉ่ง เกาะบอน เกาะแก้วใหญ่ เกาะแก้วน้อย เกาะมัน เกาะแฉ่ง เกาะกะลา เกาะปู เกาะละวะน้อย

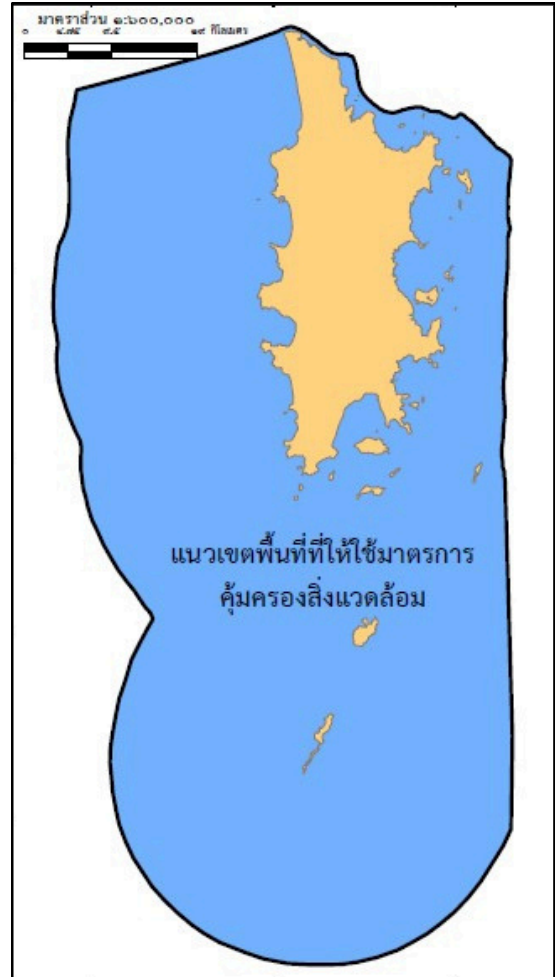

๑.๒ พื้นที่น่านน้ำทะเล

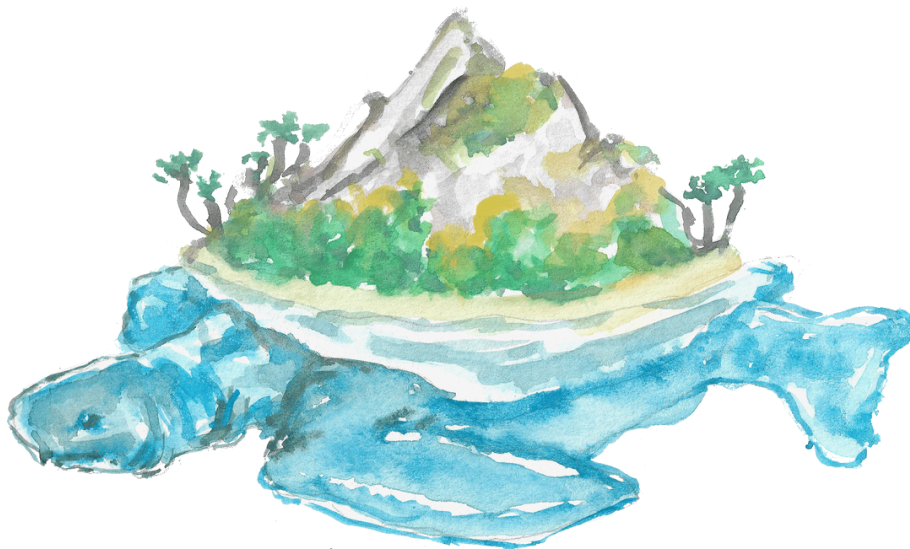
ครอบคลุมพื้นที่น่านน้ำทะเลของจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดที่อยู่ภายในเขตจังหวัดภูเก็ต
(อ้างอิงขอบเขตตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต)

แผนที่ท้ายกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม
จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แผนที่ท้ายประกาศกระทรวงฯ จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ. ๒๕๖๗

การจำแนกพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จำนวน ๘ บริเวณ

○ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ตจำแนกพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมออกเป็นบริเวณย่อย จำนวน ๘ บริเวณ เพื่อเป็นฐานในการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันในแต่ละบริเวณและกำหนดสีในแผนที่ท้ายประกาศให้แตกต่างกัน รายละเอียดการจำแนกแต่ละบริเวณ ดังต่อไปนี้

เครื่องหมาย	
	แนวเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
	บริเวณที่ ๑
	บริเวณที่ ๒
	บริเวณที่ ๓
	บริเวณที่ ๔ (๑)
	บริเวณที่ ๔ (๒)
	บริเวณที่ ๔ (๓)
	บริเวณที่ ๕
	บริเวณที่ ๖ (๑)
	บริเวณที่ ๖ (๒)
	บริเวณที่ ๗
	บริเวณที่ ๘

	เขตอำเภอ เขตกิ่งอำเภอ
	เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
	ทางหลวง ถนน ขยาย
	สะพาน
	แม่น้ำ คลอง ห้วย
	อ่างเก็บน้ำหนอง บึง
	ภูเขา ควน เนิน

(๑) บริเวณที่ ๑ ได้แก่

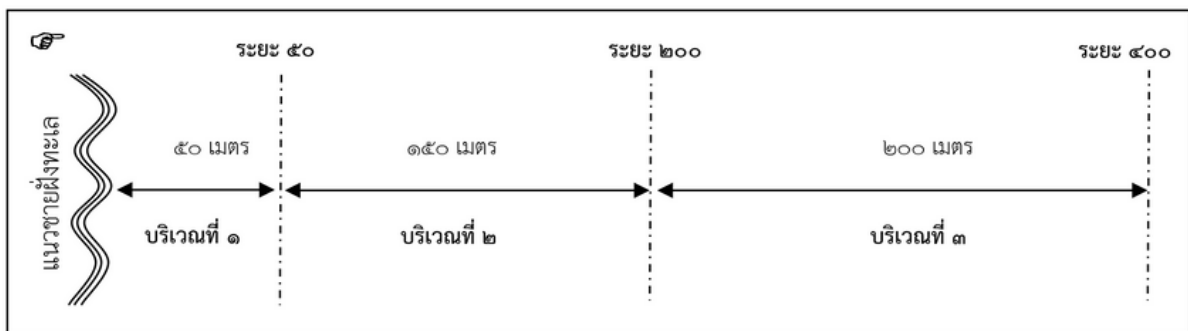
- : พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ตเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร (บริเวณนี้เป็นการอ้างอิงตามขอบเขตบริเวณที่ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒)
- : พื้นที่ในเกาะบริวารต่าง ๆ
- : เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖

(๒) บริเวณที่ ๒ ได้แก่

- : พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร (บริเวณนี้เป็นการอ้างอิงตามขอบเขตบริเวณที่ ๑ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒)
- : เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖

(๓) บริเวณที่ ๓ ได้แก่

- : พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๒๐๐ เมตร
- : เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖

(๔) บริเวณที่ ๔

- : พื้นที่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต (บริเวณนี้เป็นการอ้างอิงตามขอบเขตของประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลนครภูเก็ต อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘)

บริเวณที่ ๔ (๑)

: เขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม
หรือเขตย่านอาคารเก่า

บริเวณที่ ๔ (๒)

: เขตหนาแน่นมาก ซึ่งเป็นแนวพื้นที่
ในเขตเทศบาลนครภูเก็ตทั้งหมด
ยกเว้นบริเวณที่ ๔ (๑) และ (๓)

บริเวณที่ ๔ (๓)

: เขตหนาแน่นสูง

(๕) บริเวณที่ ๕

ได้แก่

: พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตร ถึง ๘๐ เมตร

(๖) บริเวณที่ ๖

: พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร ขึ้นไป
ซึ่งเป็นพื้นที่สูงที่อาจมีความเสี่ยงต่อการเกิดดินสไลด์หรือดินถล่ม

บริเวณที่ ๖ (๑)

: พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร ถึง ๑๔๐ เมตร

บริเวณที่ ๖ (๒)

: พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๑๔๐ เมตรขึ้นไป

(๗) บริเวณที่ ๗

ได้แก่

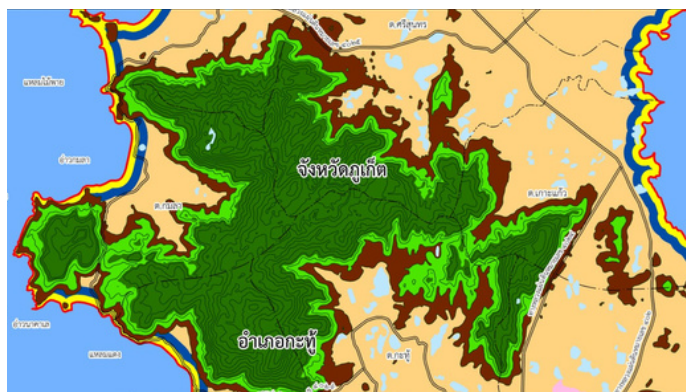
: พื้นที่ในเกาะภูเก็ตและเกาะบริวารต่าง ๆ นอกจากบริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๖

(๘) บริเวณที่ ๘

ได้แก่

: พื้นที่ทะเลรอบเกาะภูเก็ตและรอบเกาะบริวารต่าง ๆ

ส่วนที่ ๓

รายละเอียดและคำอธิบาย
ของมาตรการคุ้มครอง
สิ่งแวดล้อม

รายละเอียดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

วรรคแรก

เป็นการอธิบายถึงฐานกฎหมายในการดำเนินการออกประกาศกระทรวงฉบับนี้ โดยใช้มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเมื่อพื้นที่เข้าข่ายตามมาตรา ๔๕ แล้ว การออกประกาศกระทรวงฯ นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต้องนำเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ จึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในท้องที่นั้นได้

ข้อ ๑

เป็นบทให้ยกเลิกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ใช้บังคับอยู่ ซึ่งได้แก่

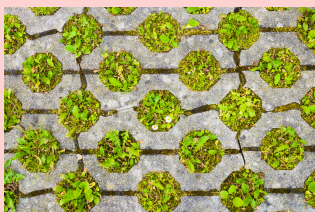
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓
- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕

ข้อ ๒

เป็นการกำหนดค่านิยามศัพท์ตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความเข้าใจ ที่ถูกต้องตรงกันและลดการเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ซึ่งตามประกาศฯ ฉบับนี้มีอยู่ ๔ คำ คือ

“แนวชายฝั่งทะเล” อ้างอิงมาจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ซึ่งได้กำหนดความหมายไว้ในกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในจังหวัดที่มีพื้นที่ติดแนวชายฝั่งทะเล^๑ ประกอบกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ มีการกำหนดในเรื่องเกี่ยวกับอาคาร ดังนั้น จึงยึดถือความหมายเดียวกับกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้ และหน่วยงานปฏิบัติในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น องค์รปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด สามารถหาแนวชายฝั่งทะเลดังกล่าวได้โดยตามหลักวิชาการแล้ว สามารถคำนวณหาได้จากการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น ทุมระดับ และข้อมูลย้อนหลังของระดับน้ำทะเลในพื้นที่เพื่อมาหาค่าเฉลี่ย

“พื้นที่น้ำซึมผ่านได้” อ้างอิงมาจากกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หลายฉบับ เช่น ข้อ ๙ วรรคสาม (๒) แห่งกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวม กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินในการก่อสร้างอาคาร ซึ่งปัจจุบันพื้นที่เมืองมีการพัฒนาและมีความหนาแน่นของอาคารที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงเต็มไปด้วยสิ่งปลูกสร้างและพื้นที่ลาดแข็งเป็นสาเหตุของการเกิดน้ำท่วมเมืองและปัญหามลพิษทางน้ำและสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์เมือง เพราะพื้นที่ลาดแข็งเป็นพื้นผิวที่น้ำไม่สามารถซึมผ่านได้ ตัวอย่างของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้ เช่น พื้นที่ชีวภาพเพื่อให้ น้ำซึมผ่านได้ ระบบกักเก็บน้ำด้วยพืชพรรณ พื้นผิวพรุนน้ำ พื้นผิวเขียวแบบเปิดโล่ง ไม้พุ่ม และหญ้า เป็นต้น

^๑ กฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนแปลง การใช้อาคารบางชนิดหรือบางประเภทในพื้นที่ บางส่วนในท้องที่อำเภอเกาะลันตา อำเภอคลองท่อม อำเภอเมืองกระบี่ อำเภอเหนือคลอง และอำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ พ.ศ. ๒๕๔๗, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๖๗ ก (๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒)

“พื้นที่สีเขียวยั่งยืน” อ้างอิงมาจากแนวทางปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนการจัดการพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

“อาคารเขียว” อ้างอิงมาจากค่านิยมประกอบบัญญัติกำหนดราคา ประเมินทุนทรัพย์ โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างรอบปีบัญชี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒ เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการด้านการใช้ประโยชน์อาคารและให้เกิดความชัดเจนต่อแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๓

เป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นเขตที่มีกฎหมายใช้บังคับอยู่แล้ว ได้แก่ เขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตควบคุมอาคาร เขตควบคุมมลพิษ เพื่อเป็นฐานในการกำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๔

เนื่องจากพื้นที่ตามประกาศฯ มีลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางนิเวศ ภูมิทัศน์ และการพัฒนาพื้นที่ที่แตกต่างกัน จึงได้แบ่งย่อยออกเป็น ๘ บริเวณ เพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมควบคุมในแต่ละบริเวณ ดังนี้

- **บริเวณที่ ๑ ได้แก่ พื้นที่บนแผ่นดินและพื้นที่บนเกาะต่างๆ ดังนี้**

๑. พื้นที่บนแผ่นดินในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ต เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร ในท้องที่ดังต่อไปนี้

- ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลป่าคลอก ตำบลเชิงทะเล
ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
- เทศบาลนครภูเก็ต ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต
ตำบลฉลอง ตำบลราไวย์ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต
- ตำบลป่าตอง ตำบลกมลา อำเภอกะทู้

ยกเว้น พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป (ซึ่งเป็นบริเวณที่ ๕ และ ๖)

๒. พื้นที่บนแผ่นดินทั้งหมดของเกาะทุกเกาะในจังหวัดภูเก็ต

ยกเว้น พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป (ซึ่งเป็นบริเวณที่ ๕ และ ๖)

- **บริเวณที่ ๒ ได้แก่ พื้นที่บนแผ่นดินในบริเวณระยะเกินกว่า ๕๐ - ๒๐๐ เมตร ในท้องที่ดังต่อไปนี้**

- ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลป่าคลอก ตำบลเชิงทะเล
ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
- เทศบาลนครภูเก็ต ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต
ตำบลฉลอง ตำบลราไวย์ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต
- ตำบลป่าตอง ตำบลกมลา อำเภอกะทู้

ยกเว้น พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป (ซึ่งเป็นบริเวณที่ ๕ และ ๖)

- **บริเวณที่ ๓ ได้แก่ พื้นที่บนแผ่นดินในบริเวณระยะเกินกว่า ๒๐๐ - ๔๐๐ เมตร ในท้องที่ดังต่อไปนี้**

- ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลป่าคลอก ตำบลเชิงทะเล
ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
- เทศบาลนครภูเก็ต ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต
ตำบลฉลอง ตำบลราไวย์ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต
- ตำบลป่าตอง ตำบลกมลา อำเภอกะทู้

ยกเว้น พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป (ซึ่งเป็น บริเวณที่ ๕ และ ๖)

- **บริเวณที่ ๔ ได้แก่ พื้นที่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต**

ยกเว้น บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๓ เขต คือ

(๑) เขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม หรือย่านอาคารเก่า :

บริเวณถนนดีบุก ถนนถลาง ถนนพังงา ถนนมนตรี ถนนกระบี่

(๒) เขตหนาแน่นมาก :

บริเวณส่วนที่เหลือของเขตเทศบาลนครภูเก็ต

(๓) เขตหนาแน่นสูงมาก :

บริเวณบางส่วนของถนนพังงา ถนนสุรินทร์ ถนนศรีเสนา

ถนนติลกอุทิศ ๒ ถนนชนะเจริญ ถนนวิระพงษ์หงษ์หยก

- **บริเวณที่ ๕ ได้แก่ พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตร ถึง ๘๐ เมตร ในท้องที่ดังต่อไปนี้**
 - ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลป่าคลอก ตำบลเชิงทะเล ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
 - ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลราไวย์ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต
 - ตำบลกะทู้ ตำบลป่าตอง ตำบลกมลา อำเภอกะทู้
 - พื้นที่เกาะ : เกาะง่า เกาะแรด เกาะนาคาใหญ่ เกาะนาคาน้อย เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะตะเกาใหญ่ เกาะไม้ท่อน เกาะโหลน เกาะแอม เกาะเฮ เกาะบอน เกาะแก้วใหญ่ เกาะแก้วน้อย เกาะมัน เกาะปู
- **บริเวณที่ ๖ ได้แก่ พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตรขึ้นไป โดยแบ่งออกเป็น ๒ พื้นที่ คือ**

(๑) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๘๐.๐๑ เมตร ถึง ๑๔๐ เมตร ในท้องที่ ดังต่อไปนี้

 - ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลป่าคลอก ตำบลเชิงทะเล ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
 - ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลราไวย์ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต
 - ตำบลกะทู้ ตำบลป่าตอง ตำบลกมลา อำเภอกะทู้
 - พื้นที่เกาะ : เกาะง่า เกาะนาคาใหญ่ เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะตะเกาใหญ่ เกาะไม้ท่อน เกาะโหลน เกาะแอม เกาะเฮ

(๒) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๑๔๐.๐๑ เมตรขึ้นไป ในท้องที่ ดังต่อไปนี้

- ตำบลไม้ขาว ตำบลสาคร ตำบลป่าคลอก ตำบลเชิงทะเล ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง
- ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลราไวย์ ตำบลกะรน อำเภอเมืองภูเก็ต
- ตำบลกะทู้ ตำบลป่าตอง ตำบลกมลา อำเภอกะทู้
- พื้นที่เกาะ : เกาะมะพร้าว เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะไม้ท่อน เกาะโหลน เกาะเฮ
- **บริเวณที่ ๗ ได้แก่ พื้นที่ส่วนที่เหลือทั้งหมดของทุกตำบล**
- **บริเวณที่ ๘ ได้แก่ พื้นที่น่านน้ำทะเลทั้งหมดที่อยู่ภายในเขตจังหวัดภูเก็ต นับจากแนวชายฝั่งทะเลลงไปในทะเลที่อยู่ในความรับผิดชอบของ จังหวัดภูเก็ต**

ข้อ ๕

เป็นการกำหนดมาตรการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม กรณีที่มีการก่อสร้างเป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน^๒ เพื่อควบคุมการปล่อยของเสียมลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

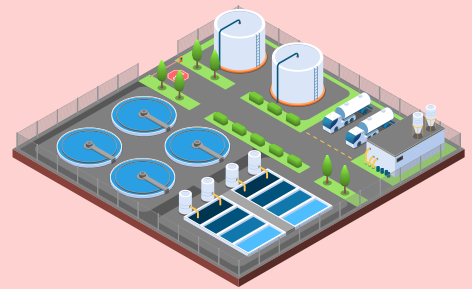
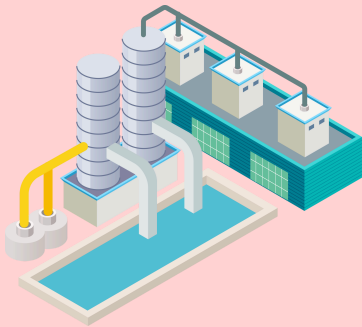
“โรงงาน” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักร มีกำลังรวมตั้งแต่ห้าสิบบางม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าสิบบางม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป โดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม เพื่อประกอบกิจการโรงงาน”

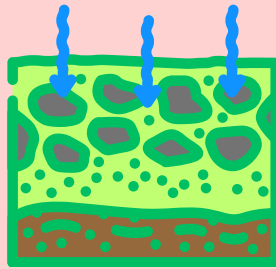
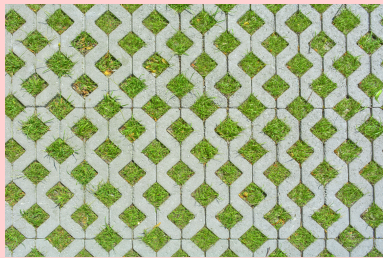
^๒ พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒, มาตรา ๔, ราชกิจจานุเบกษา, เล่มที่ ๑๓๖ ตอนที่ ๕๖ ก (๓๐ เมษายน ๒๕๖๒) : ๒๑๔

ซึ่งผู้ประกอบการโรงงานจะต้องมีการดำเนินงาน ๒ ลักษณะ ดังนี้

(๑) ต้องมีเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ระบบบำบัดน้ำเสีย ของเสีย อากาศ หรือกากอุตสาหกรรม ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เช่น ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดให้โรงงานที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียต้องติดตั้งเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์พิเศษและเครื่องมือหรือเครื่องอุปกรณ์เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น

(๒) ต้องมีที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ (ซึ่งไม่ใช่พื้นลาดแข็ง เช่น พื้นที่ผิวภาพที่น้ำซึมผ่านได้ พื้นผิวพูนน้ำ พื้นทึบเขียวแบบเปิดโล่ง ไม้พุ่ม และหญ้า) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองกำหนด

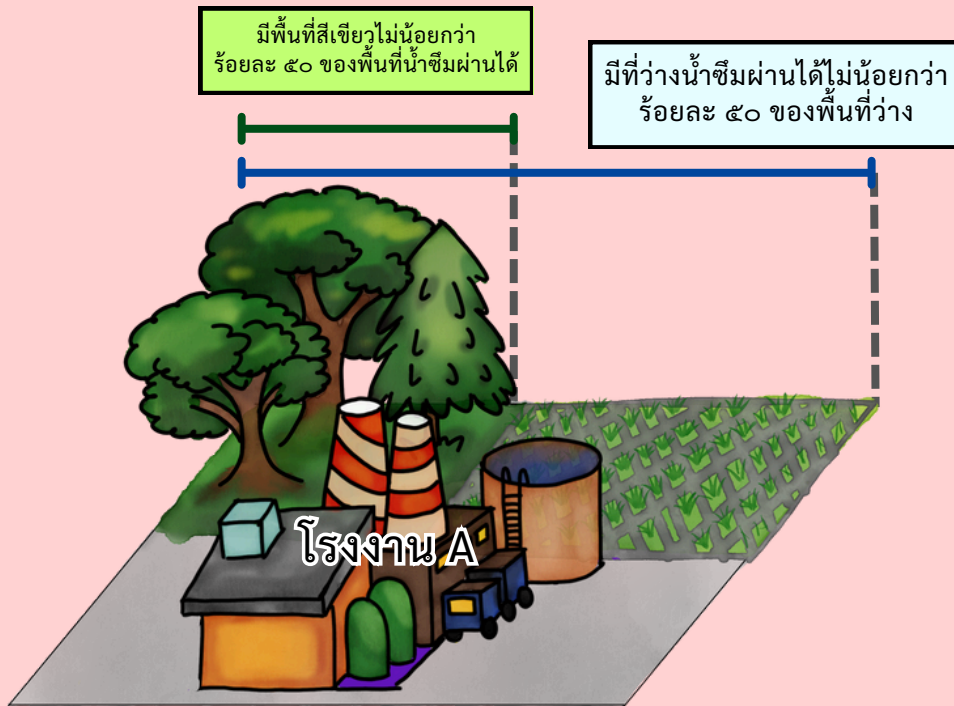
และต้องมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืน (การปลูกต้นไม้ซึ่งมีไม้ยืนต้นเป็นองค์ประกอบหลัก และมีการบำรุงรักษา) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้

ไม้ยืนต้น หมายถึง ต้นไม้ที่มีอายุยืนหลายปี ซึ่งเมื่อโตเต็มที่จะมีทรงพุ่มไม่น้อยกว่า ๕ ตารางเมตร มีความสูงไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และมีเส้นรอบวงโคนต้นไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร (คัดลอกจากแผนปฏิบัติการเชิงนโยบายด้านการจัดการพื้นที่สีเขียวชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน, ๒๕๕๐)

ตัวอย่าง

โรงงาน A มีที่ดินที่จะก่อสร้าง ๑,๖๐๐ ตร.ม. ซึ่งกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง กำหนดให้มีที่ว่างร้อยละ ๒๐ ดังนั้น โรงงาน A ต้องมีที่ว่าง เท่ากับ ๓๒๐ ตร.ม. ดังนั้น ต้องมีที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่า ๑๖๐ ตร.ม. (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่าง) และต้องมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่า ๘๐ ตร.ม. (ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้)

ข้อ ๖

เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร ในเรื่องของความสูงของอาคารพื้นที่ว่าง ที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ และพื้นที่สีเขียวที่ยื่นตามความเหมาะสมต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนลักษณะเฉพาะในแต่ละบริเวณ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ของพื้นที่ให้คงความสมดุลให้มากที่สุด และควบคุมความหนาแน่นของอาคาร ที่เพิ่มมากขึ้น ตามการขยายตัวของการท่องเที่ยว ซึ่งอาจทำให้เกินขีดความสามารถ ในการรองรับของพื้นที่ และสูญเสียภูมิทัศน์ที่สวยงาม โดยมีหลักเกณฑ์สรุปได้ ดังนี้

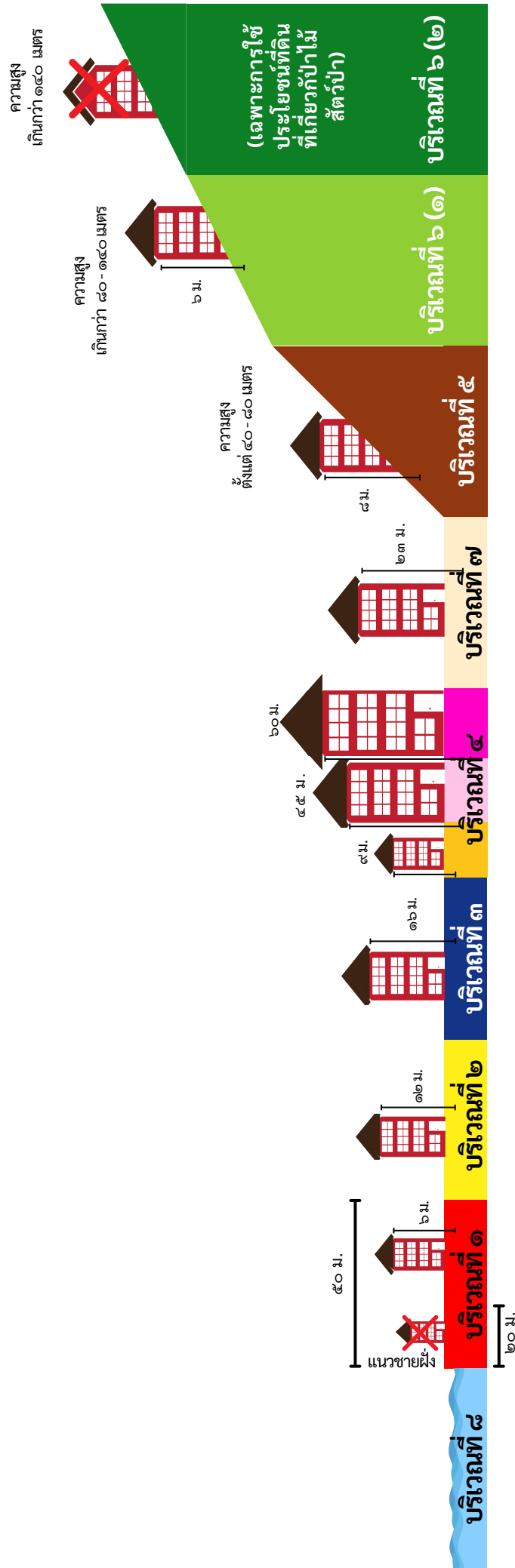

สรุปหลักเกณฑ์การก่อสร้างอาคารในแต่ละบริเวณ พื้นที่ลาดเชิงเขา พื้นที่โรงงาน

บริเวณที่	ความสูง (เมตร) ไม่เกิน	ที่ว่าง (ไม่น้อยกว่า)	ที่ว่างน้ำซึมผ่าน (ไม่น้อยกว่า)		พื้นที่สีเขียว (ไม่น้อยกว่า)		อาคาร คลุมดิน (ไม่เกิน)	หมายเหตุ
		ของที่ดิน แปลงที่ขอ อนุญาต	ของพื้นที่ว่าง ★	ของที่ดิน แปลงที่ขอ อนุญาต	ของพื้นที่ว่าง	ของพื้นที่ น้ำซึมผ่านได้		
๑	๖ ม.	ร้อยละ ๗๕	-	-	-	-	-	
๒	๑๒ ม.	-	ร้อยละ ๕๐	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	
๓	๑๖ ม.	-	ร้อยละ ๕๐	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	✱
๔ (๑)	๙ ม.	ร้อยละ ๓๐	-	-	-	-	-	
๔ (๒)	๔๕ ม.	ร้อยละ ๓๕	-	-	-	-	-	✱
๔ (๓)	๖๐ ม.	ร้อยละ ๔๐	-	-	-	-	-	✱
๕	๘ ม.	-	ร้อยละ ๕๐	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	พื้นที่ที่มีความสูงจาก ระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ ๔๐ - ๘๐ ม.
๖ (๑)	๖ ม.	ร้อยละ ๗๐	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	๙๐ ตร.ม.	พื้นที่ที่มีความสูงจาก ระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ ๘๐.๐๑ - ๑๔๐ ม.
๖ (๒)	เฉพาะการใช้ประโยชน์ที่ดินที่กฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อนุญาตให้ก่อสร้างอาคารได้ โดยต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของ บริเวณที่ ๖ (๑) และบริเวณพื้นที่ลาดเชิงเขา มาประกอบด้วย							พื้นที่ที่มีความสูงจาก ระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ ๑๔๐.๐๑ ม. ขึ้นไป
๗	๒๓ ม.	-	-	-	-	-	-	✱
พื้นที่ลาดเชิงเขา								
๑,๕,๖	๖ ม.	-	-	ร้อยละ ๗๐	-	ร้อยละ ๕๐	๙๐ ตร.ม.	กรณีขนาดที่ดินมีเนื้อที่ ตั้งแต่ ๑๐๐ ตร.วา ขึ้นไป
๑,๕,๖	๖ ม.	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	ร้อยละ ๕๐	๙๐ ตร.ม.	กรณีขนาดที่ดินมีเนื้อที่ น้อยกว่า ๑๐๐ ตร.วา
๒,๓,๔,๗	๑๒ ม.	-	-	ร้อยละ ๗๐	-	ร้อยละ ๕๐	๙๐ ตร.ม.	กรณีขนาดที่ดินมีเนื้อที่ ตั้งแต่ ๑๐๐ ตร.วา ขึ้นไป
๒,๓,๔,๗	๑๒ ม.	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	ร้อยละ ๕๐	๙๐ ตร.ม.	กรณีขนาดที่ดินมีเนื้อที่ น้อยกว่า ๑๐๐ ตร.วา
พื้นที่โรงงาน								
พื้นที่ โรงงาน	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	-	ร้อยละ ๕๐	-	

★ พื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

✱ เฉพาะในเขตที่มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมาย
ว่าด้วยการผังเมือง ความสูงของอาคารให้ไปตามที่กำหนดในกฎหมายนั้น

ภาพแสดงระยะและความสูงของอาคารที่จะก่อสร้างตามมาตรการที่กำหนดในแต่ละบริเวณ
ของประกาศพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

เฉพาะบริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ (เขตหนาแน่นมาก) (เขตหนาแน่นสูง) และบริเวณที่ ๗ กรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองใช้บังคับมีการกำหนดในเรื่องความสูงของอาคารไว้โดยเฉพาะเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจความสูงของอาคาร ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายดังกล่าวนั้นได้ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันและรองรับการขยายตัวในอนาคต

ตัวอย่าง กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองกำหนดให้ที่ดินประเภทพาณิชยกรรมในพื้นที่ป่าตอง มีความสูงของอาคารไม่เกิน ๔๕ เมตร ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอยู่ในบริเวณที่ ๗ ตามประกาศฯ ที่มีข้อกำหนดความสูงของอาคารไม่เกิน ๒๓ เมตร ดังนั้น ความสูงของอาคารสามารถก่อสร้างได้ไม่เกิน ๔๕ เมตร เพื่อเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

กรณี กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารไม่ได้กำหนดความสูงไว้ ความสูงของอาคารจึงต้องพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกระทรวงฉบับนี้กำหนด ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมกำหนดไว้

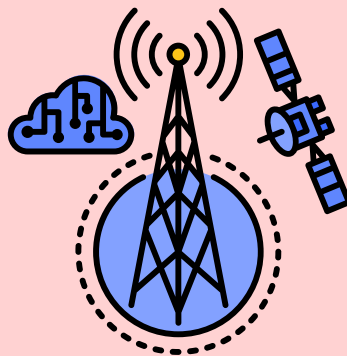
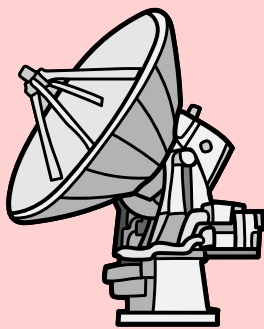
กรณีบริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ (เขตหนาแน่นมาก) (เขตหนาแน่นสูงมาก) บริเวณที่ ๕ บริเวณที่ ๖ และบริเวณที่ ๗ ที่เป็นโครงสร้างของกิจการโทรคมนาคมหรือกิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ หรืออาคารระบบกำจัดขยะมูลฝอย จะไม่บังคับในเรื่องความสูงอาคาร

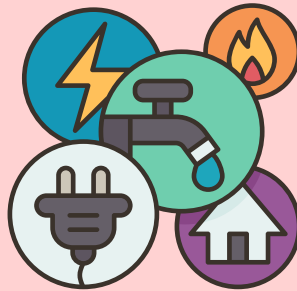
พื้นที่บริเวณที่ ๖ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความสูงตั้งแต่ ๘๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลขึ้นไป **ห้ามการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ**

▶▶▶ พื้นที่ที่มีความสูงตั้งแต่ ๘๐.๐๑ เมตร ถึง ๑๔๐ เมตร สามารถก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารได้ ๔ กรณี ดังนี้

(ก) การดำเนินการเพื่อความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในการสื่อสาร โทรคมนาคมเฉพาะสถานีและอุปกรณ์รับส่งสัญญาณวิทยุ หรือดาวเทียม

(ข) การดำเนินการเพื่อกิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภค ที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

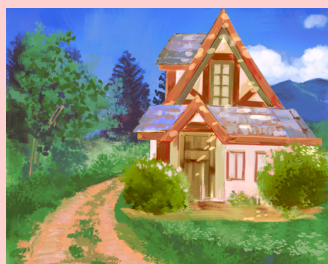
(ค) การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษา หรือบำรุงรักษาป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธาร และทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าและการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย แต่กรณีมีการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารได้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

- ความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร
- พื้นที่อาคารคลุมดิน^๓ ต่อหลังสูงสุดไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร
- ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต
- พื้นที่สีเขียวยั่งยืน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ว่าง
- หลักการเกณฑ์การก่อสร้างในพื้นที่ลาดเชิงเขา ตามข้อ ๗

(ง) การก่อสร้างบ้านเดี่ยวหรืออาคารเดี่ยวในที่ดินที่เอกชนเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามประมวลกฎหมายที่ดิน^๔ และ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

- ต้องเป็นที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ (ใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๐)
- ความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร
- พื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังสูงสุดไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร
- ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต
- พื้นที่สีเขียวยั่งยืน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ว่าง

^๓ พื้นที่อาคารปกคลุมดิน หมายถึง พื้นที่ดินที่มีอาคารปกคลุม แต่ไม่รวมถึงชายคา นอกชานหรือระเบียง (อ้างอิงคำนิยาม “พื้นที่อาคารปกคลุมดิน” ตามกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมชุมชนแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พ.ศ. ๒๕๖๒, ข้อ ๒, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๑๒๘ ก (๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๒) : ๑)

^๔ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๙๗, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๗๘ (๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๙๗)

» พื้นที่ที่มีความสูงตั้งแต่ ๑๔๐.๐๑ เมตรขึ้นไป สามารถดำเนินการได้ ๓ กรณี ดังนี้

(ก) การดำเนินการเพื่อความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ในการสื่อสารโทรคมนาคมเฉพาะสถานีและอุปกรณ์รับส่งสัญญาณวิทยุหรือ ดาวเทียม

(ข) การดำเนินการเพื่อกิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภค ที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ค) การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษา หรือบำรุง ป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธาร และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ในแนวเขตอุทยาน แห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมติคณะรัฐมนตรี และกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการถูกต้อง ตามกฎหมาย

กรณีมีการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารได้ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

- ความสูงของอาคารไม่เกิน ๖ เมตร
- พื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังสูงสุดไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร
- ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต
- พื้นที่สีเขียวยั่งยืน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ว่าง
- หลักการเกณฑ์การก่อสร้างในพื้นที่ลาดเชิงเขา ตามข้อ ๗

หมายเหตุ : กรณีเป็นการดำเนินการตาม (ก) และ (ข) ในทุกกรณี จะต้องเสนอ ขอรับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อประกอบการดำเนินการดังกล่าวก่อนการขอ อนุญาตใช้พื้นที่และขออนุญาตก่อสร้าง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียด ของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย

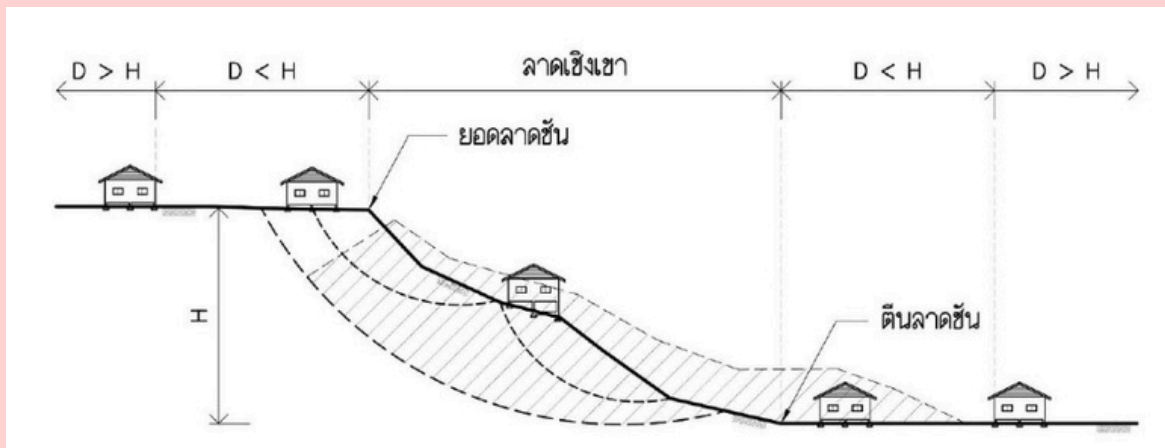
ข้อ ๗

เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารในพื้นที่ลาดเชิงเขาในแต่ละบริเวณ เพื่อป้องกันและควบคุมปัญหาที่อาจเกิดขึ้นหรืออาจมีผลกระทบต่อพื้นที่ เช่น ความเสี่ยงต่อการเกิดพิบัติภัยดินถล่มจากการก่อสร้างอาคาร เป็นต้น ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- เป็นไปตามมาตรฐานของกรมโยธาธิการและผังเมือง^๕ โดยจะต้องพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- คำนิยาม :

- “ลาดเชิงเขา” หมายความว่า พื้นที่ลาดชันบริเวณภูเขาหรือเนินเขา และพื้นที่บริเวณอื่น ๆ ที่มีความชันมากกว่า ๑ : ๕ (ดิ่ง : ราบ) หรือร้อยละ ๒๐
- “ยอดลาดชัน” หมายความว่า พื้นที่ส่วนบนของลาดเชิงเขาที่มีความชันน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑ : ๕ (ดิ่ง : ราบ) หรือร้อยละ ๒๐
- “ตีนลาดชัน” หมายความว่า พื้นที่ส่วนล่างของลาดเชิงเขาที่มีความชันน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๑ : ๕ (ดิ่ง : ราบ) หรือร้อยละ ๒๐

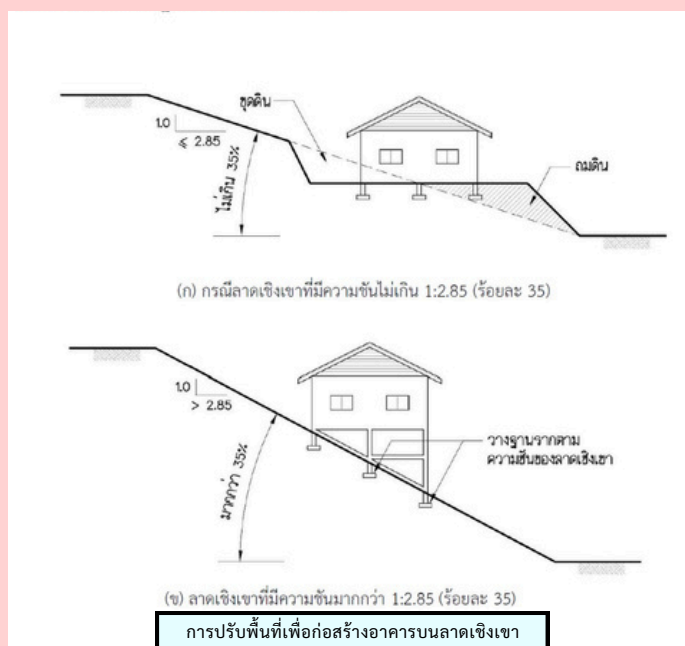

ตำแหน่งของอาคารบริเวณพื้นที่ลาดเชิงเขา

^๕ มาตรฐานประกอบการปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับอาคาร การขุดดินและการถมดินในพื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่ม (Landslide) และบริเวณลาดเชิงเขา กรมโยธาธิการและผังเมือง, กันยายน ๒๕๖๒
มยผ. 1915-62 ถึง มยผ. 1918-62

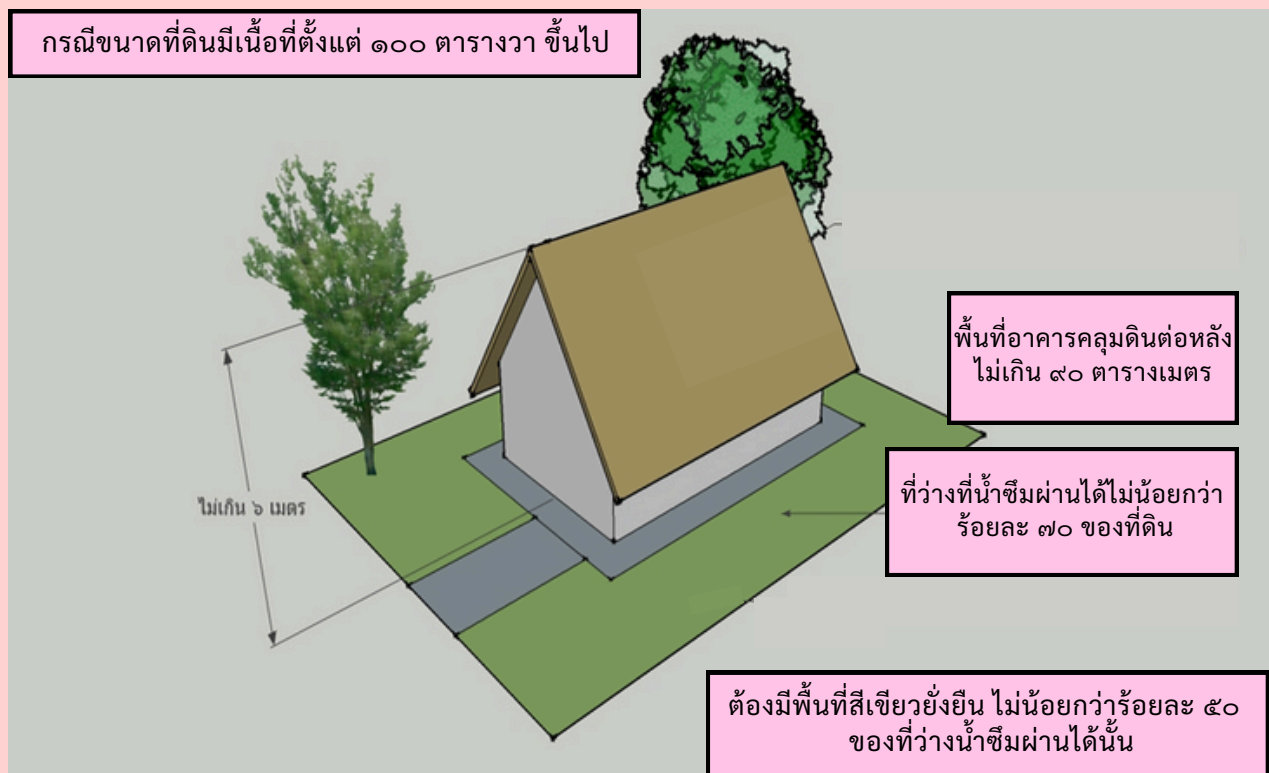
- การคัดเลือกพื้นที่ก่อสร้าง การปรับพื้นที่เพื่อก่อสร้างอาคารบนลาดเชิงเขา การถมดิน และการป้องกันความเสียหายของอาคารที่ก่อสร้างบริเวณลาดเชิงเขา เช่น

- (๑) พื้นที่ก่อสร้างอาคารต้องมีระยะเว้น (D) จากยอดลาดชันหรือตีนลาดชันกรณีลาดเชิงเขาสูงไม่เกิน ๔๐ เมตร ให้มีระยะเว้นมากกว่า ๑ เท่าของความสูงลาดเชิงเขา และกรณีลาดเชิงเขาสูงมากกว่า ๔๐ เมตร ให้มีระยะเว้นอย่างน้อย ๔๐ เมตร
- (๒) การปรับพื้นที่เพื่อก่อสร้างอาคารบนพื้นที่ลาดเชิงเขา กรณีที่มีความชันไม่เกิน ๑:๒.๘๕ (ร้อยละ ๓๕) ให้ปรับพื้นที่เพื่อก่อสร้างอาคารบนลาดเชิงเขา โดยการขุดดินหรือถมดินได้ และกรณีที่มีความชันมากกว่า ๑:๒.๘๕ (ร้อยละ ๓๕) ให้วางฐานรากอาคารไปตามความชันของลาดเชิงเขาไม่ควรปรับพื้นที่โดยการขุดดินหรือถมดิน

- (๓) การถมดินเพื่อก่อสร้างอาคารบนลาดเชิงเขา การทำฐานรากสำหรับพื้นที่ลาดเชิงเขา รูปแบบและขนาดของตอม่อ เสาอาคาร เสาตอม่อ เสาใต้ถุนอาคาร การใช้กำแพงกันดินบริเวณพื้นที่ลาดเชิงเขา ต้องไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนด
- (๔) ต้องจัดให้มีระบบระบายน้ำผิวดินและใต้ดิน รวมถึงวางรับน้ำจากหลังคาที่เหมาะสมและเพียงพอ
- (๕) วิธีการวัดความชันของพื้นที่ต้องไปตามข้อกำหนดและมาตรฐานที่กรมโยธาธิการและผังเมืองกำหนด

- เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ประกาศกำหนดไว้ ดังนี้
 - (๑) บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ ที่เป็นพื้นที่ลาดเชิงเขา
- การก่อสร้างดัดแปลงอาคาร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้
- ให้มีได้เฉพาะอาคารประเภทบ้านเดี่ยวหรืออาคารเดี่ยว
 - ความสูงของอาคาร ไม่เกิน ๖ เมตร
 - กรณีขนาดแปลงที่ดินที่ขออนุญาตมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไป ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร มีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดิน และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้
 - กรณีขนาดแปลงที่ดินที่ขออนุญาตมีเนื้อที่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๗๐ ตารางเมตร มีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ดิน และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้

- (๒) บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ และ บริเวณที่ ๘ ที่เป็นพื้นที่ลาดเชิงเขา การก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้
- ให้มีได้เฉพาะอาคารประเภทบ้านเดี่ยวหรืออาคารเดี่ยว
 - ความสูงของอาคาร ไม่เกิน ๑๒ เมตร
 - กรณีขนาดแปลงที่ดินที่ขออนุญาตมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร มีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดิน และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้
 - กรณีขนาดแปลงที่ดินที่ขออนุญาตมีเนื้อที่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๗๐ ตารางเมตร มีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ดิน และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้

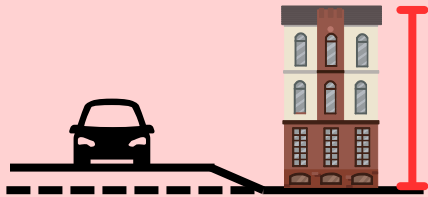

ข้อ ๘

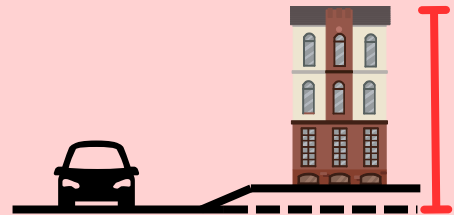
การวัดความสูงของอาคาร

การกำหนดวิธีการวัดความสูงของอาคารที่อยู่ในพื้นที่ บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ บริเวณที่ ๕ บริเวณที่ ๖ และบริเวณที่ ๗ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

(อาคารที่ไม่ใช่อาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา ให้วัดถึงพื้นคาบฟ้า)

กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

กรณีมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

(อาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา ให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด)

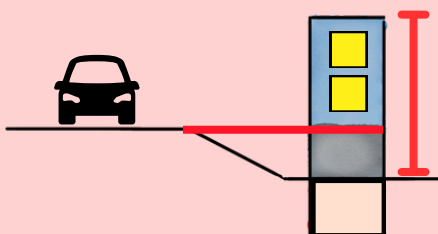

กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

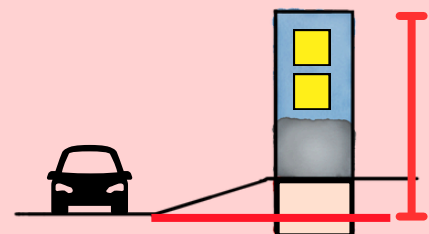

กรณีมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

(กรณีมีห้องใต้ดินซึ่งมีค่าระดับเป็นลบ)

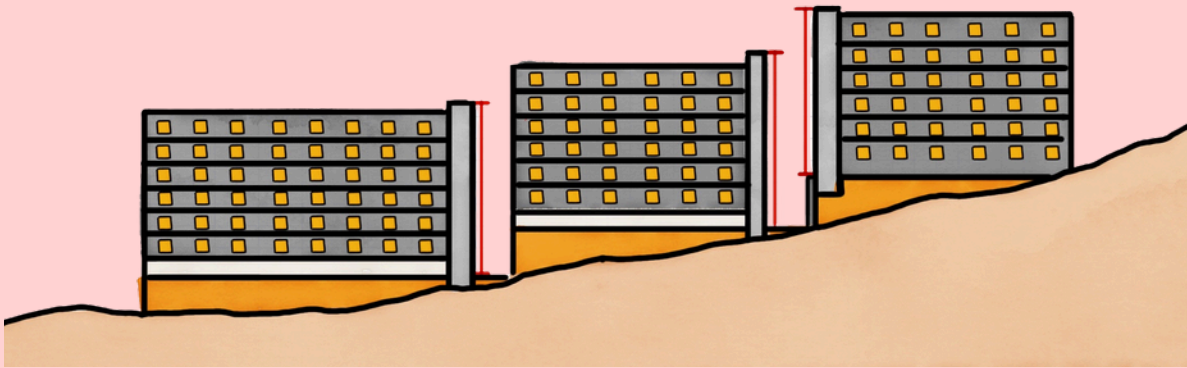

กรณีที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ

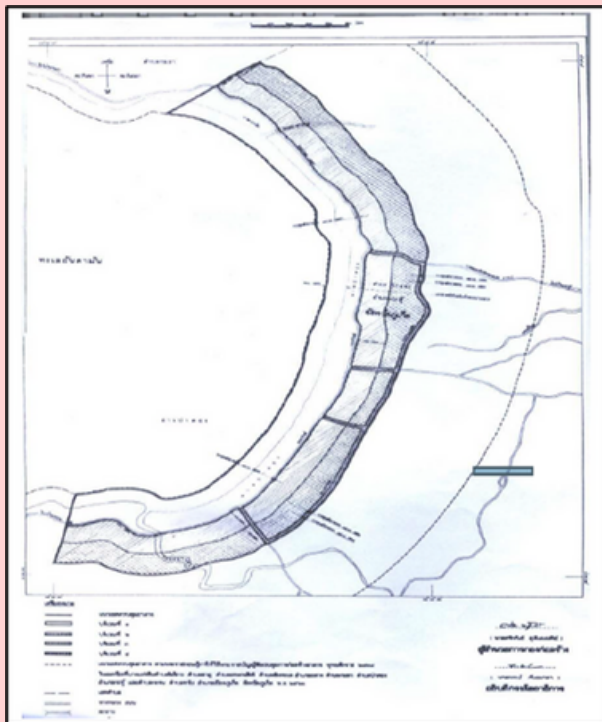

กรณีมีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับถนนสาธารณะหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ

(กรณีเป็นพื้นที่เชิงลาด)

กรณีการวัดความสูงของอาคารในบริเวณที่มีกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร ซึ่งรวมถึงปล่องลิฟต์ ห้องเครื่อง สำหรับพื้นที่จังหวัดภูเก็ตมีบริเวณที่มีกฎกระทรวงกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้างฯ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร จำนวน ๒ บริเวณ คือ

๑. ในท้องที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต

๒. พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของเกาะภูเก็ตเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐๐ เมตร

- ๖ กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒, ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๐๐ (๑๑ มิถุนายน ๒๕๒๙)
 กฎกระทรวงฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒, ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๙ (๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๒)

ข้อ ๙

เป็นการกำหนดมาตรการห้ามกระทำการหรือประกอบกิจการในพื้นที่บริเวณที่ ๘ (พื้นที่น่านน้ำทะเลรอบเกาะภูเก็ตและรอบเกาะบริวาร) เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายหรือสิ่งที่จะก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ ดังนี้

(๑) กิจกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษ ขยะมูลฝอย สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมลสารปนเปื้อนจากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง หรือการขนถ่าย ที่มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมหรือเสียสภาพความเป็นธรรมชาติ

(๒) การเก็บ ทำลาย หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือมีผลกระทบต่อปะการัง ซากปะการัง หินปะการัง กัลปังหา หรือหญ้าทะเล : เพื่อคุ้มครองปะการัง ซากปะการัง หินปะการัง กัลปังหาและหญ้าทะเล ที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตในท้องทะเลในการเป็นแหล่งอาหาร การอนุบาลสัตว์น้ำ รวมถึงเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำบางชนิดด้วย

ยกเว้น

- ✓ เป็นการศึกษาวิจัยทางวิชาการ โดยต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
- ✓ กิจการสาธารณูปโภคของรัฐที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาต หรือดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย

(๓) การทอดสมอเรือ หรือกระทำการใด ๆ ที่มีผลต่อสภาพพื้นทะเล ในบริเวณที่มีแหล่งหญ้าทะเล แนวปะการัง หินปะการัง และกองหินใต้ทะเล ตามธรรมชาติ รวมทั้งพื้นที่โดยรอบแหล่งธรรมชาติดังกล่าวในระยะ ๓๐๐ เมตร เช่น กิจกรรมเดินท่องเที่ยวใต้ทะเล (Sea walker) เรือท้องกระจก หรือเรือประเภทที่ใช้ความดันอากาศกดน้ำให้ออกจากเรือเพื่อดูปลาใต้ท้องทะเล : เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรทางทะเล

(๔) การสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (Seismic Wave) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเล

ยกเว้น

- ✓ การสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยาของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่ไม่มีผลกระทบต่อสัตว์น้ำ

“คลื่นไหวสะเทือน” (Seismic Wave) : เกิดจากแรงกระทำกับตัวกลางที่มีสมบัติเป็นวัตถุยืดหยุ่น ทำให้เกิดคลื่นยืดหยุ่น แบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ คลื่นตัวกลางและคลื่นพื้นผิวการสำรวจด้านคลื่นไหวสะเทือน สามารถทำได้ทั้งบนบกหรือในทะเล และมักนิยมใช้กันมากในการสำรวจในทะเลเพื่อการสำรวจลักษณะโครงสร้างทางธรณีวิทยาหรือแหล่งทรัพยากร

(๕) การถมทะเลหรือที่ชายตลิ่งปากคลอง : เนื่องจากกิจกรรมจะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศชายฝั่ง ณ บริเวณนั้น และบริเวณต่อเนื่องข้างเคียง หากไม่มีการศึกษาตามหลักวิชาการและพิจารณาอย่างรอบคอบ

ยกเว้น

- ✓ กรณีมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐ ซึ่งต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาตหรือดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย

“การถมทะเล” หรือ “การถมที่ดินในทะเล” หมายความว่า ตามที่กองประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สผ. ใช้ในการพิจารณากิจกรรมการถมที่ดินในทะเล ตามประกาศ หมายถึง กระบวนการสร้างที่ดินใหม่ โดยการถมทราย ดิน หรือโคลน หรือวัสดุอื่นใดในพื้นที่ทะเล รวมไปถึงชายฝั่งทะเล เพื่อใช้ประโยชน์บนที่ดินนั้น ในด้านต่าง ๆ เช่น การก่อสร้าง ท่าเรือท่าเรือ น้ำลึก โรงแรม สนามบิน การพัฒนาเมืองใหม่ เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐

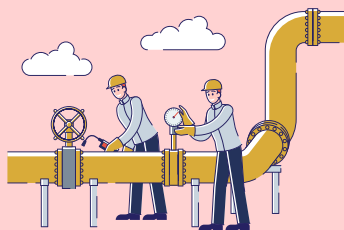
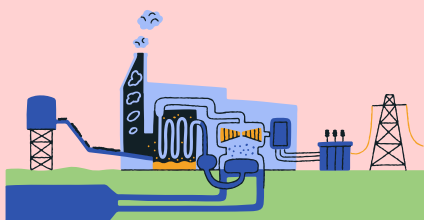
เป็นการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ หรือเกิดผลกระทบต่อคุณค่าของสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ **จึงห้ามกระทำหรือประกอบกิจกรรม** ดังนี้

(๑) การทำเหมืองแร่ : เนื่องจากมีผลกระทบต่อสภาพทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ สัตว์ป่าและแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดฝุ่นละอองฟุ้งกระจาย ถนนชำรุดเสียหาย และเหมืองบางประเภทจะก่อให้เกิดสารมลพิษปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม ใช้ระยะเวลาและนานในการฟื้นฟู

(๒) การขนส่ง การลำเลียงวัตถุอันตรายโดยใช้ระบบท่อขนส่ง : เพื่อเป็นการป้องกัน และควบคุมอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการขนส่งวัตถุอันตรายทางระบบท่อ **ยกเว้น**

✓ ในบริเวณที่กำหนดให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจ อุตสาหกรรม และคลังสินค้า ตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

“วัตถุอันตราย” ตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุระเบิดได้ (๒) วัตถุไวไฟ (๓) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์ (๔) วัตถุมีพิษ (๕) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค (๖) วัสดุกัดกร่อน (๗) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม (๘) วัตถุกัดกร่อน (๙) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง (๑๐) วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือ สิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

(๓) อาคารนกแอ่นกินรัง^๗ : เนื่องจากการก่อสร้างและการประกอบกิจการ “บ้านนก” หรือ “คอนโดนก” หากตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน แหล่งธุรกิจ หรือแหล่งค้าขาย ย่อมส่งผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมโดยรอบ เช่น ปัญหาเหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ปัญหาเรื่องเสียง ปัญหากลิ่นเหม็นจากมูลของนกแอ่นกินรัง และปัญหาด้านสุขลักษณะของสถานประกอบกิจการ เป็นต้น จึงควบคุมกิจกรรมนี้ไว้

(๔) การถม การปรับพื้นที่ การปิดกั้นแหล่งน้ำสาธารณะในแผ่นดินและชุมชนเมือง แล้วทำให้แหล่งน้ำดังกล่าวตื้นเขิน / เปลี่ยนทิศทาง / ไม่อาจไหลไปได้ตามปกติ ซึ่งมาตรการนี้ให้ความสำคัญกับผลที่เกิดขึ้นจากการถม ปรับพื้นที่ หรือปิดกั้น ไม่ว่าจะกระทำการถม ปรับพื้นที่ หรือปิดกั้น แหล่งน้ำสาธารณะโดยตรง หรือกระทำในพื้นที่บริเวณใกล้เคียง หรือในที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ์ หากการถม ปรับพื้นที่ หรือปิดกั้นนั้น ส่งผลให้แหล่งน้ำสาธารณะตื้นเขิน หรือเปลี่ยนทิศทาง หรือทำให้น้ำในแหล่งน้ำนั้นไม่อาจไหลไปได้ตามปกติ ถือเป็นการกระทำ ความผิดตามมาตรการข้อนี้

“แหล่งน้ำสาธารณะ” ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการเกี่ยวกับการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์ที่ตื้นเขิน พ.ศ. ๒๕๔๗ หมายความว่า ลำราง ห้วย หนอง คลอง บึง บาง และแหล่งน้ำอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ไม่รวมถึงน่านน้ำตามพระราชบัญญัติเดินการเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖

^๗ “นกแอ่นกินรัง” เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองในบัญชีสัตว์ป่าคุ้มครองลำดับที่ ๘๒๖ ตามกฎกระทรวงกำหนดให้ สัตว์ป่าบางชนิดเป็นสัตว์ป่าคุ้มครอง พ.ศ. ๒๕๔๖, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๗๔ ก (๑ สิงหาคม ๒๕๔๖)

(๕) การกระทำใดๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพธรรมชาติของพื้นที่พรุ พื้นที่ป่าชายเลน : เนื่องจากพื้นที่ป่าพรุ และป่าชายเลน เป็นระบบนิเวศที่มีความสำคัญ เป็นแหล่งอนุบาลของสัตว์น้ำและสัตว์ทะเลหลายชนิด เป็นแหล่งอาหารของคนและสัตว์ รวมทั้งเป็นพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวและเปราะบาง จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการทำลายจากการใช้ประโยชน์ ในกิจกรรมที่ไม่ถูกต้อง และให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น

ยกเว้น

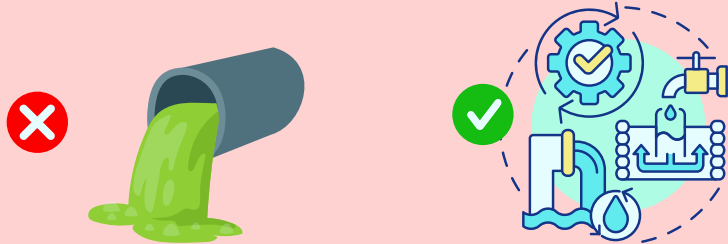
- ✓ การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การฟื้นฟู การเพาะพันธุ์พืช และสัตว์น้ำ แต่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ✓ การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ในพื้นที่ป่าชายเลนเสื่อมโทรมที่ได้รับการผ่อนผันจากคณะรัฐมนตรี และได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องแนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ตด้วย

(๖) การปล่อยทิ้งมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล : เนื่องจากการปล่อยมลพิษ จะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเล และทำให้ระบบนิเวศทางทะเลเสียหายและเสื่อมโทรมเร็วขึ้น

ยกเว้น

- ✓ น้ำทิ้งที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำได้ต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด เช่น ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษต่างๆ และต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ วิธีการตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ระเบียบกรมเจ้าท่าว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้เททิ้งหรือระบายน้ำทิ้งลงสู่ลำน้ำสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๗

“มลพิษ” ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ หมายถึง ของเสีย วัตถุอันตราย และมลสารอื่นๆ รวมทั้ง กากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่ถูกปล่อยทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ซึ่งก่อให้เกิดหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่เป็นพิษอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้ และให้หมายความรวมถึง รังสี ความร้อน แสง เสียง กลิ่น ความสั่นสะเทือน หรือเหตุรำคาญอื่นๆ ที่เกิดหรือถูกปล่อยออกจากแหล่งกำเนิดมลพิษด้วย

(๗) การจับ การครอบครอง ปลาสวยงาม^๘ ตามที่กำหนดในบัญชี ปลาสวยงามท้ายประกาศ

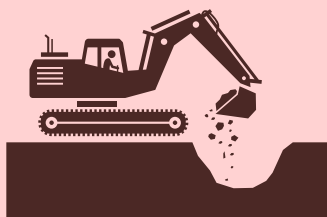
ยกเว้น

- ✓ การจับ การครอบครองของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่น
ของรัฐเพื่อนำไปทำการศึกษาวิจัย การคุ้มครอง การเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง
- ✓ กิจกรรมสวนสัตว์ โดยต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
การครอบครองของภาคเอกชน เพื่อการเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือ
กิจกรรมสวนสัตว์สาธารณะ โดยต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๘) การขุด / การตัก / การดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย ลูกกรัง เพื่อการค้า :
เนื่องจากเป็นการป้องกันการพังทลายของดินและการทรุดตัวของพื้นดิน
ผลกระทบต่อน้ำผิวดิน และน้ำใต้ดิน และเพื่อรักษาสภาพภูมิทัศน์ของพื้นที่ไว้
ที่มีลักษณะหรือบริเวณดังต่อไปนี้

- บริเวณที่มีความลาดชัน*เกินกว่าร้อยละ ๓๕
- พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร
- บริเวณที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่สำคัญหายาก และแหล่งที่มี
ซากดึกดำบรรพ์
- เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี
หรือศิลปกรรม

^๘ ดูเพิ่มเติมในส่วนที่ ๔ เรื่องน้ำรู้

* คู่มือการปฏิบัติงานการตรวจสอบและกันเขตที่เข่า ภูเขาและพื้นที่ความลาดชัน ๓๕ เปอร์เซ็นต์
มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐, สำนักเทคโนโลยีการสำรวจและทำแผนที่ กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๕

**(๙) การกระทำใดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐาน
ด้านกายภาพ ชีวภาพ หรือชีวกายภาพ ในพื้นที่อันตราย สันดอน หน้าผา ปากน้ำ
ยกเว้น**

- ✓ การกระทำของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อ
การฟื้นฟูและรักษาสภาพธรรมชาติของหาด / ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง /
ความปลอดภัยในการเดินเรือ

“ธรณีสัณฐาน” (Geomorphology) หมายถึง แบบรูป หรือลักษณะของ
เปลือกโลกที่มีรูปพรรณสัณฐานต่างๆ กัน เช่น เป็นภูเขา ที่ราบสูง ที่ราบ และอื่นๆ

“กายภาพ” (Physical) หมายถึง สิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งรวมถึงสิ่งแวดล้อมตาม
ธรรมชาติ ได้แก่ ดิน น้ำ อากาศ แร่ธาตุ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้สร้างหรือ
ดัดแปลงขึ้น โดยอาศัยความรู้ทางเทคโนโลยี หรือความสามารถทางศิลปะ
เช่น บ้านเรือน ถนนหนทาง โรงงาน วัด โบสถ์ รูปปั้น ฯลฯ

“ชีวภาพ” (Biological) หมายถึง สิ่งมีชีวิต ได้แก่ มนุษย์ สัตว์ พืช จุลินทรีย์

“ชีวกายภาพ” (Biophysical) หมายถึง ทรัพยากรที่มนุษย์ดัดแปลงธรรมชาติ
โดยสร้างกลไกควบคุม เปลี่ยนแปลงรูปร่างหรือคุณลักษณะ เพื่อใช้ประโยชน์
ในการอุปโภคบริโภค การจัดระเบียบของสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต
วัตถุสืบจากธรรมชาตินั้น มีทั้งวัตถุทางกายภาพและทางชีวภาพ เช่น
นํ้ามาผลิตเป็นน้ำประปา นำฝ้ายมาทอผ้า เป็นต้น

**(๑๐) การกระทำใดๆ ที่เป็นการทำลายหินดาน ที่อยู่ใต้พื้นดิน / ระดับพื้นดิน /
โผล่พื้นดิน**

ยกเว้น

- ✓ การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ
เพื่อบริการสาธารณะที่มีความจำเป็นไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

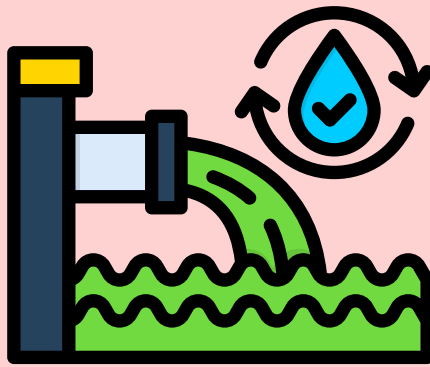
“หินดาน” หมายถึง หินแข็งหรือหินผุที่รองรับดิน ทราย กรวด มีแร่
เช่น ดิบุก ทองคำ รวมอยู่ด้วย

ข้อ ๑๑

เป็นการกำหนดมาตรการเพื่อลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียในระดับหนึ่งก่อนปล่อยลงสู่สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมแนวทางปฏิบัติด้านการจัดการและแก้ไขปัญหา น้ำเสียของประเทศให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การก่อสร้าง / ดัดแปลง / เปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หรือหอพักในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ สามารถกระทำได้ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อทางน้ำสาธารณะ
- ระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานราชการกำหนด

ข้อ ๑๒

เป็นการกำหนดมาตรการสำหรับการก่อสร้าง / การดัดแปลงที่เป็นการขยายขนาดหรือเพิ่มจำนวนห้องพัก / เปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด ซึ่งมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๑ ห้อง ถึง ๔๙ ห้อง และอยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลเกินกว่า ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชายเกาะเกินกว่า ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล ซึ่งต้องถือปฏิบัติและดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศ : เนื่องจากเป็นกิจการขนาดเล็กที่ไม่เข้าข่ายต้องทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) แต่กิจการดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขไว้

ข้อกำหนดท้ายประกาศ ประกอบด้วย ๓ ส่วน

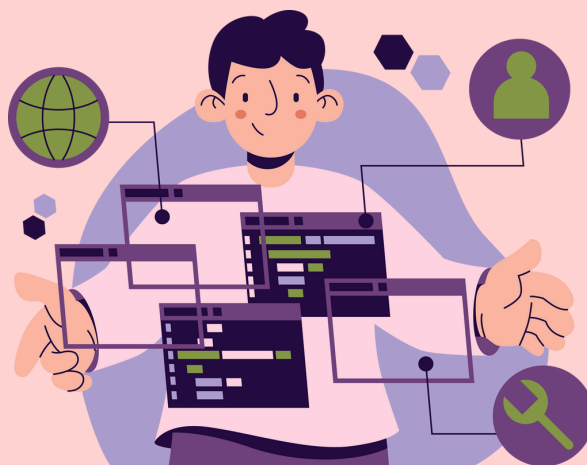
๑. ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมระหว่างก่อสร้าง

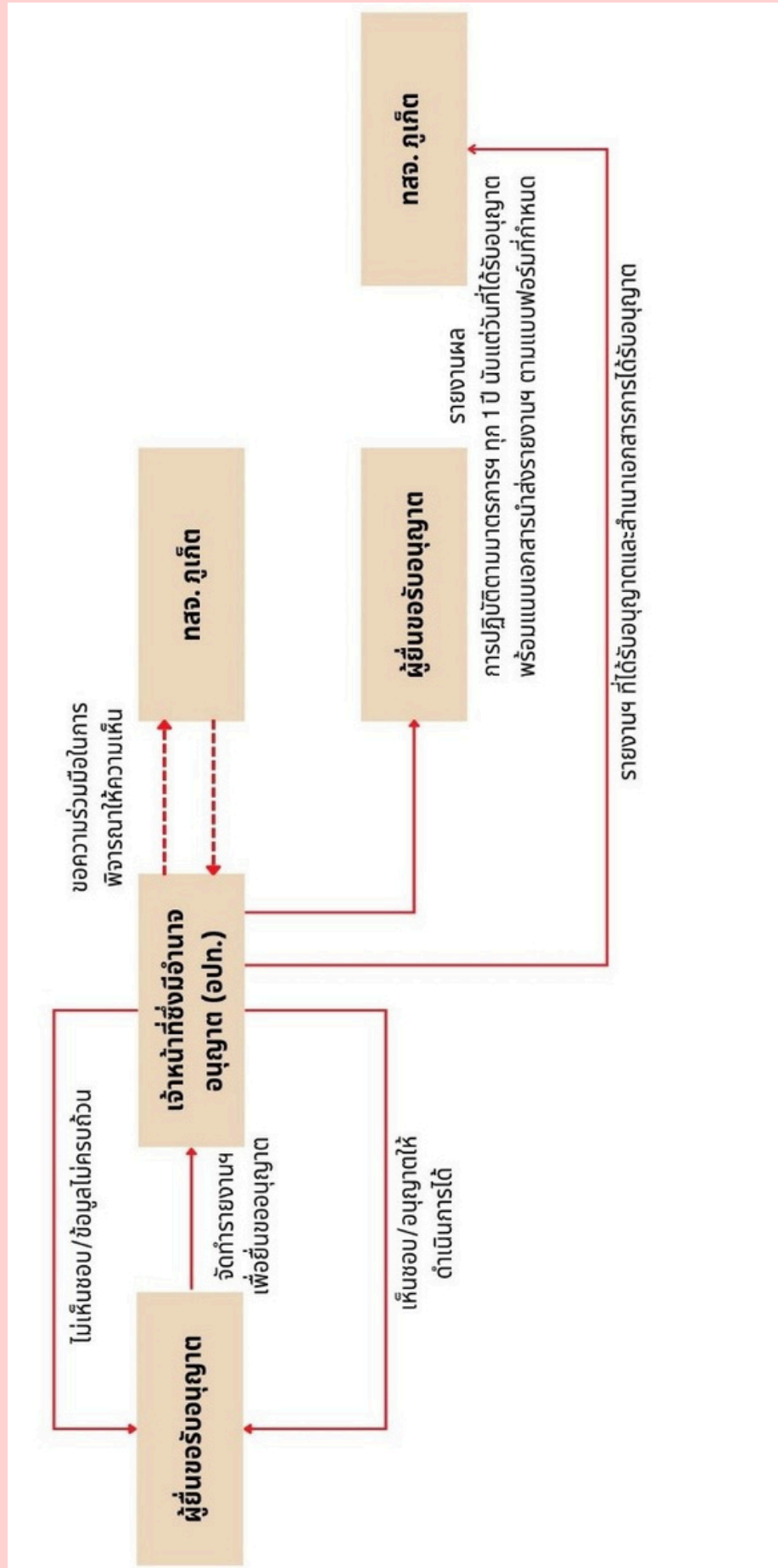
- ด้านคุณภาพน้ำและการระบายน้ำ - ด้านขยะมูลฝอย
- ด้านกายภาพของพื้นที่ - ด้านคมนาคมขนส่ง
- ด้านสังคม - ด้านสุนทรียภาพและทัศนียภาพ

๒. ปฏิบัติตามมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำเสียและน้ำทิ้ง เฉพาะกรณีโครงการที่ไม่ได้อยู่ในเขตบริการบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน
- มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใช้ เฉพาะกรณีโครงการที่ไม่ได้ใช้น้ำประปา

๓. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม เสนอ ทสจ. ปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๓

เป็นการกำหนดมาตรการเพื่อเป็นกลไกการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบในอนาคตที่จะเกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดประเภทโครงการหรือกิจการที่มีแนวโน้มด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นโครงการที่มีการใช้ทรัพยากรและปล่อยทิ้งของเสียออกสู่สิ่งแวดล้อมหรือเป็นโครงการที่เสี่ยงต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติหรือมีผลกระทบในวงกว้าง โดยให้การดำเนินโครงการต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมก่อนระหว่าง และหลังการดำเนินการตามการกำหนดประเภทและขนาดของโครงการ หรือกิจการที่จะต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) แล้วแต่กรณี ก่อนการก่อสร้างอาคารหรือดำเนินโครงการ หรือประกอบกิจการในบริเวณพื้นที่ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ เพื่อนำเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ (สผ.) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบด้วย

- **โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ และขนาด รวมถึง ขั้นตอนในการเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE)**

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขนาด	ขั้นตอนในการเสนอรายงาน	ผู้พิจารณา
๑	- โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม - อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร - อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด	- ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๕๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร	ในชั้นขออนุญาตก่อสร้างหรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่นขอรับใบอนุญาต ให้เสนอในชั้นการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต จะเป็นผู้พิจารณาในลำดับที่กำหนดไว้ทั้งหมด ๑ - ๗

• โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ และขนาด รวมถึง ขั้นตอนในการเสนอ
รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขนาด	ขั้นตอน ในการเสนอรายงาน	ผู้พิจารณา
๒	โรงพยาบาล หรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาล	- ที่ตั้งอยู่ใกล้ฝั่งทะเลและ ชายหาดในระยะ ๕๐ เมตร และมีเตียงสำหรับ ผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๒๙ เตียง - ไม่ตั้งอยู่ใกล้ฝั่งทะเลและ ชายหาดในระยะ ๕๐ เมตร และมีเตียงสำหรับ ผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๕๙ เตียง	ในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาต ให้เสนอ ในชั้นการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี	คณะกรรมการ ผู้ชำนาญการ พิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่ คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต จะเป็นผู้ พิจารณาในลำดับที่ กำหนดไว้ทั้งหมด ๑ - ๗
๓	การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็น ที่อยู่อาศัย หรือเพื่อ ประกอบการพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วย การจัดสรรที่ดิน	- ที่มีจำนวนแปลงที่ดิน ตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่	ในชั้นขออนุญาตจัดสรร ที่ดินตามกฎหมาย ว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน	
๔	ท่าเทียบเรือทุกประเภท ** ไม่บังคับกับโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยสภา ความมั่นคงแห่งชาติที่ ได้รับความเห็นชอบจาก คณะรัฐมนตรี	ที่สามารถรับเรือขนาด ตั้งแต่ ๑๐๐ ตันกรอส แต่ ไม่ถึง ๕๐๐ ตันกรอส หรือ มีความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๒๐ เมตร แต่ไม่ถึง ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมของท่า เทียบเรือตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	ในชั้นขออนุมัติ หรือในชั้น ขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี	
๕	ท่าเทียบเรือสำราญ และกีฬา	ที่รองรับเรือได้ตั้งแต่ ๕ ลำ แต่ไม่ถึง ๕๐ ลำ หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร	ในชั้นขออนุมัติ หรือในชั้น ขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี	
๖	เขื่อนเก็บกักน้ำ หรืออ่างเก็บน้ำ	ที่มีปริมาตรเก็บกักน้ำ ตั้งแต่ ๑๖๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร	ในชั้นขออนุมัติ หรือในชั้น ขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี	
๗	ทางหลวงตามกฎหมาย ว่าด้วยทางหลวง	ที่ก่อสร้างบนพื้นที่ที่มี ความลาดชันตั้งแต่ ร้อยละ ๑๕ ถึงร้อยละ ๒๕	ในชั้นขออนุมัติ หรือในชั้น ขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี	

• โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ และขนาด รวมถึง ขั้นตอนในการเสนอ
รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)

ลำดับ	ประเภทโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ	ขนาด	ขั้นตอน ในการเสนอรายงาน	ผู้พิจารณา
๑	โรงไฟฟ้าพลังความร้อน	ทุกขนาด	ในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือใน ชั้นขออนุญาตประกอบ กิจการ แล้วแต่กรณี	คณะกรรมการ ผู้ชำนาญการ พิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบ
๒	- โรงแรมตามกฎหมายว่า ด้วยโรงแรม - อาคารอยู่อาศัยรวมตาม กฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร - อาคารชุดตามกฎหมาย ว่าด้วยอาคารชุด	ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่ง ทะเลไม่เกิน ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชาย เกาะไม่เกิน ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มี ชายฝั่งทะเล	ในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาต ให้เสนอ ในชั้นการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี	สิ่งแวดล้อม ในเขตพื้นที่คุ้มครอง สิ่งแวดล้อม จังหวัดภูเก็ต จะเป็นผู้ พิจารณาในลำดับที่ กำหนดไว้ทั้งหมด ๑ - ๕
๓	กิจการที่นำบ้านพักอาศัย หรือห้องแถว ตึกแถว หรือ บ้านแถวที่อยู่ในที่ดิน แปลงเดียวกันหรือ ติดต่อกัน ไปให้บริการเป็น สถานที่พักในลักษณะ โรงแรมตามกฎหมายว่า ด้วยโรงแรม	ที่มีจำนวนตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป	ในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง หรือหากใช้วิธีการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามกฎหมายว่าด้วยการ ควบคุมอาคาร โดยไม่ยื่น ขอรับใบอนุญาต ให้เสนอ ในชั้นการแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี	
๔	ทางหลวงตามกฎหมาย ว่าด้วยทางหลวง	ที่ก่อสร้างบนพื้นที่ที่มี ความลาดชันเกินกว่า ร้อยละ ๒๕ หรือบน พื้นที่ที่มีความสูงจาก ระดับน้ำทะเลปานกลาง เกินกว่า ๘๐ เมตร	ในชั้นขออนุมัติ หรือในชั้น ขออนุญาตโครงการ แล้วแต่กรณี	
๕	สถานที่ที่ใช้ในการกำจัด ขยะมูลฝอย	ที่มีปริมาณในการกำจัด เกิน ๕๐ ตันต่อวัน	ในชั้นขออนุญาตก่อสร้าง เพื่อประกอบกิจการ หรือใน ชั้นขออนุญาตประกอบ กิจการ แล้วแต่กรณี	

กรณีโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่ไม่ได้ระบุตามประกาศ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ตข้างต้น ผู้ประกอบการหรือผู้จัดทำโครงการจะต้องพิจารณาประเภท ขนาด หลักเกณฑ์ที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตาม **“ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม”** และเสนอตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดด้วย

โครงการ กิจการ หรือการดำเนินการที่ได้จัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการแล้ว จะต้องจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานดังกล่าวด้วย (รายงาน Monitor) เสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการซึ่งเป็นไปตาม **“ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตจะต้องจัดทำเมื่อได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการหรือกิจการแล้ว”** เพื่อเป็นการตรวจสอบและพัฒนาระบบการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ดูรายละเอียดขั้นตอนการเสนอรายงาน IEE/EIA และ
รายงาน Monitor ได้ที่ส่วนที่ ๔ เรื่อนำรู้

- **โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม^๙**

“โรงแรม” หมายความว่า สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ในทางธุรกิจ เพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน ทั้งนี้ ไม่รวมถึง

(๑) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวซึ่งดำเนินการโดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเพื่อการกุศล หรือการศึกษา ทั้งนี้ โดยมีใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๒) สถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการที่พักอาศัยโดยคิดค่าบริการเป็นรายเดือนขึ้นไปเท่านั้น

(๓) สถานที่พักอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง^{๑๐} ซึ่งหมายถึง สถานที่พักที่มีจำนวนห้องพักในอาคารเดียวกัน หรือหลายอาคารรวมกันแล้วแต่กรณี โดยมีห้องพักรวมกันไม่เกินแปดห้อง และรองรับผู้พักรวมกันได้ไม่เกินสามสิบคน ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่พักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่น โดยมีค่าตอบแทนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและออกหนังสือรับแจ้งให้แล้ว ไม่เป็นโรงแรมตาม (๓) ของบทนิยามคำว่า “โรงแรม” ในมาตรา ๔

- **อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร^{๑๑}**

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว เช่น แฟลต อพาร์ทเมนต์ แมนชั่น

- **อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด^{๑๒}**

“อาคารชุด” หมายความว่า อาคารที่บุคคลสามารถแยกการถือกรรมสิทธิ์ออกได้เป็นส่วน ๆ โดยแต่ละส่วนประกอบด้วยกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ส่วนบุคคล และกรรมสิทธิ์ร่วมในทรัพย์ส่วนกลาง หรือที่เรียกกันว่า คอนโดมิเนียม

^๙ พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗, มาตรา ๔, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๑ ตอนที่ ๗๐ ก (๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗) : ๑๓.

^{๑๐} กฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๖, ข้อ ๒, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๔๐ ตอนที่ ๕๒ ก (๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖) : ๑๒.

^{๑๑} กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒, ข้อ ๑, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๗๕ ก (๗ สิงหาคม ๒๕๔๓) : ๑๖.

^{๑๒} พระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒, มาตรา ๔, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๙๖ ตอนที่ ๖๗ (๓๐ เมษายน ๒๕๒๒) : ๓๐.

- โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล^{๑๓}

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่ รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะ การประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม การประกอบวิชาชีพพยาบาล และการผดุงครรภ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การประกอบวิชาชีพทันตกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทันตกรรม การประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพกายภาพบำบัด การประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ การประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย หรือการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ทั้งนี้ โดยกระทำเป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่

- การจัดสรรที่ดิน^{๑๔}

“การจัดสรรที่ดิน” หมายความว่า การจำหน่ายที่ดินที่ได้แบ่งเป็นแปลงย่อยรวมกันตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งจากที่ดินแปลงเดียวหรือแบ่งจากที่ดินหลายแปลงที่มีพื้นที่ติดต่อกันโดยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์เป็นค่าตอบแทนและให้หมายความรวมถึงการดำเนินการดังกล่าวที่ได้มีการแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยไว้ไม่ถึงสิบแปลงและต่อมาได้แบ่งที่ดินแปลงเดิมเพิ่มเติมภายในสามปีเมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไปด้วย

^{๑๓} พระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑, มาตรา ๔, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๕ ตอนที่ ๑๕ ก (๒๔ มีนาคม ๒๕๔๑) : ๓๒ - ๓๓

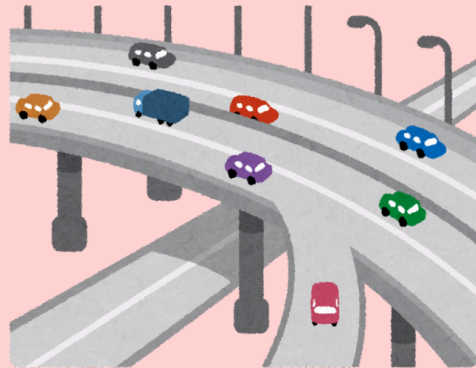
^{๑๔} พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓, มาตรา ๔, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๗ ตอนที่ ๔๕ ก (๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๓) :

- **ทางหลวงตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง^{๑๕}**

“**ทางหลวง**” หมายความว่า ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้ดินหรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น นอกจากทางรถไฟ และหมายความรวมถึงที่ดิน พืชพันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน ท่อหรือรางระบายน้ำ อุโมงค์ ร่องน้ำ กำแพงกันดิน เขื่อน รั้วหลักสำรวจ หลักเขต หลักระยะป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณที่จอดรถ ที่ปักคนโดยสาร ที่ปักริมทาง เรือหรือพาหนะสำหรับขนส่งข้ามฟาก ท่าเรือสำหรับขึ้นหรือลงรถ และอาคารหรือสิ่งอื่นอันเป็นอุปกรณ์งานทางบรรดาที่มีอยู่ หรือที่ได้จัดไว้ในเขตทางหลวง เพื่อประโยชน์แก่งานทางหรือผู้ใช้ทางหลวงนั้นด้วย

ทางหลวงมี ๕ ประเภท คือ

- (๑) ทางหลวงพิเศษ
- (๒) ทางหลวงแผ่นดิน
- (๓) ทางหลวงชนบท
- (๔) ทางหลวงท้องถิ่น
- (๕) ทางหลวงสัมปทาน

^{๑๕} พระราชบัญญัติทางหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙, มาตรา ๓ และมาตร ๖, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๓ ตอนที่ ๙๒ ก (๘ กันยายน ๒๕๔๙) : ๑ - ๒

ข้อ ๑๔

เป็นมาตรการที่กำหนดให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ในฐานะหน่วยงานกำกับ ดูแล ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

- ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ประสานงาน พร้อมให้คำแนะนำแก่ทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการปฏิบัติตามและการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- จัดทำรายงานผลการดำเนินงานต่าง ๆ เช่น ผลการปฏิบัติตามมาตรการ ผลการบังคับใช้มาตรการ สถานภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๑๕

เป็นมาตรการที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ดำเนินการต่างๆ เพื่อเป็นการสงวน รักษา อนุรักษ์ ปันฟู บูรณะ และจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และให้เกิดความยั่งยืน ดังนี้

- ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ประสานจังหวัดภูเก็ต ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา โรงเรียน และภาคประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ คัดกรองสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนำไปบรรจุในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับ จังหวัด หรือแผนงานและงบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การขอรับงบประมาณจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานอื่น ๆ และนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการดำเนินการในเขตพื้นที่ คัดกรองสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพต่อไป
- ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกกฎระเบียบและส่งเสริมให้กับผู้ประกอบการในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต เพื่อสร้างแรงจูงใจในการคงไว้ซึ่งสถาปัตยกรรมดั้งเดิมและการรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น ส่งเสริมให้มีการก่อสร้างอาคารที่มีลักษณะสถาปัตยกรรมชิโน-โปรตุกีส ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต เขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม หรือเขตย่านอาคารเก่า การพิจารณากำหนดมาตรการจูงใจ กรณีที่ผู้ประกอบการมีการก่อสร้างอาคารหรือประกอบกิจการที่มีมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสูงกว่ามาตรการคัดกรองสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๑๖ เป็นบทบัญญัติรองรับในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดมาตรการคัดกรองสิ่งแวดล้อม ในเรื่องใดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว และมาตรการนั้นเป็น มาตรการที่ดีกว่ามาตรการคัดกรองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ก็ให้ใช้ มาตรการที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ดูแล หรืออนุญาต จะต้องพิจารณาในการบังคับใช้ในกรณีนี้

ข้อ ๑๗

เป็นบทบัญญัติกำหนดให้ผู้มีอำนาจหน้าที่ที่อนุญาต หรือกำกับควบคุมเกี่ยวกับอาคารหรือการประกอบกิจการใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ที่กำหนดไว้ อาทิเช่น

- ด้านอาคาร ได้แก่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
- ด้านโรงงานอุตสาหกรรม ได้แก่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
- ด้านการทำลายปะการัง จับปลาสวยงาม การเพาะเลี้ยงกุ้ง ได้แก่ สำนักงานประมงจังหวัด สำนักงานประมงอำเภอ หน่วยป้องกันและปราบปรามทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- ด้านการถมทะเล แหล่งน้ำสาธารณะ ล่วงล้ำลำน้ำ และท่าเทียบเรือ ได้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค เป็นต้น

ข้อ ๑๘

เป็นบทเฉพาะกาลที่รองรับสิทธิและกำหนดขอบเขตกรณีที่มีผู้ประสงค์จะกระทำการหรือประกอบกิจการที่ต้องห้ามตามข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ตามประกาศนี้ ได้ขออนุญาตกระทำการหรือประกอบ กิจการนั้นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต โดยไม่ถือเป็นการกระทำผิดมาตรการตามประกาศนี้ แต่**ห้ามกระทำหรือห้ามประกอบกิจกรรม** หรือกิจการใดเพิ่มขึ้น หรือนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้ว และกรณีผู้ที่ได้รับอนุญาตประสงค์จะดำเนินการนั้นต่อไปหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตสามารถยื่นคำขอต่ออายุหรือยื่นคำขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณีต่อไปได้ แต่ผู้ให้อนุญาตจะอนุญาตให้ดำเนินการได้ตามพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเดิมไว้เท่านั้น

ข้อ ๑๙

เป็นบทเฉพาะกาลที่รองรับสิทธิที่มีอยู่แล้วสำหรับอาคารที่ได้ตัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารเสร็จแล้วก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับให้ใช้อาคารนั้นต่อไปได้โดยไม่ถือเป็นการกระทำความผิดตามประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ แต่จะตัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ให้ขัดกับมาตรการที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ของประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ไม่ได้

ข้อ ๒๐

เป็นเฉพาะกาลที่รองรับสิทธิสำหรับอาคารที่ยังก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ แต่เป็นอาคารที่ได้รับใบอนุญาต หรือได้รับใบแจ้งการก่อสร้างตัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นๆ อยู่ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับ แต่ຍังก่อสร้างตัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรการในประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ แต่จะขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อประกาศนี้ไม่ได้ ส่วนอาคารที่ได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างตัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นแล้วก่อนวันที่ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ใช้บังคับการพิจารณาอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่มีอยู่ก่อน เช่น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง เป็นต้น

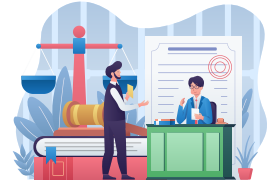
ข้อ ๒๑

ประกาศกระทรวงฯ ฉบับนี้ มีอายุการใช้บังคับเป็นเวลา ๕ ปี นับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๗๒

ส่วนที่ ๔
เรื่องน่ารู้

การดำเนินคดีทางกฎหมาย

- ผู้ใดพบการกระทำความผิดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งหรือร้องเรียนการกระทำความผิดต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต (ทสจ. ภูเก็ต) หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ติดตามและตรวจสอบข้อเท็จจริงของการกระทำความผิดนั้น พร้อมรวบรวมหลักฐานที่จำเป็นก่อนดำเนินคดีทางกฎหมายต่อไป

(๒) บุคคลทั่วไปที่พบเห็นการกระทำความผิด อาจจะกล่าวโทษต่อนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้ด้วยตนเอง เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีทางกฎหมายต่อไป

- การดำเนินคดีทางกฎหมายสำหรับความผิดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแบ่งออกเป็น ๒ กรณี

กรณีความผิดตามมาตรา ๙๙ “ผู้ใดบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายทำให้สูญหาย หรือ เสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์ หรือก่อให้เกิดมลพิษ อันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

การกระทำที่กฎหมายถือว่าเป็นความผิดตามมาตรานี้ ซึ่งเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด มีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) การบุกรุกหรือครอบครองที่ดินของรัฐโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๒) การเข้าไปกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลาย ทำให้สูญหาย หรือ เสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติหรือศิลปกรรมอันควรแก่การอนุรักษ์
- (๓) การก่อให้เกิดมลพิษอันมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

เมื่อ ทสจ. ภูเก็ต หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ได้พบเห็นหรือได้รับแจ้ง การกระทำความผิดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต และได้ดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วว่าการกระทำความผิดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม เกิดขึ้นจริง หน่วยงานนั้นสามารถไปแจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่มีอำนาจรับเรื่องตามกฎหมายได้ เนื่องจาก คดีที่เกิดจากความผิดตามมาตรา ๙๙ เป็นคดีอาญาที่รัฐเป็นผู้เสียหาย หน่วยงาน ของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับเรื่องที่ได้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น จึงสามารถ แจ้งความร้องทุกข์ เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญาตามกฎหมายต่อไปได้

สำหรับบุคคลทั่วไปหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ได้พบเห็นการกระทำความผิด ตามมาตรา ๙๙ ในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ก็สามารถร้องเรียน กล่าวโทษการกระทำความผิดดังกล่าวต่อพนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่มีอำนาจรับเรื่องตามกฎหมาย เพื่อให้ดำเนินคดีอาญาตามกฎหมาย ได้เช่นกันหรือจะร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ มีการกระทำความผิด ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖ (๓) ได้รองรับสิทธิหน้าที่ของบุคคลในเรื่อง การร้องเรียนไว้ว่า “เพื่อประโยชน์ในการร่วมกันส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมของชาติบุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่ ในการร้องเรียนกล่าวโทษ ผู้กระทำความผิดต่อเจ้าพนักงาน ในกรณีที่ได้พบเห็นการกระทำใด ๆ อันเป็นการละเมิด หรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ”

กรณีความผิดตามมาตรา ๑๐๐ “ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๔ หรือตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

สำหรับความผิดตามมาตรา ๑๐๐ เป็นกรณีผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรการ คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๔๔ หรือประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กำหนดเขตพื้นที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๕ เช่น การก่อสร้างอาคารในบริเวณที่ห้ามก่อสร้าง การปล่อยทิ้งมลพิษลงสู่แหล่งน้ำ สาธารณะหรือทะเล การจับปลาสวยงาม การทำลายปะการังหรือทรัพยากร ทางทะเล เป็นต้น

เมื่อบุคคลใดพบการกระทำผิดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๑๐๐ เพียงมาตราเดียว สามารถดำเนินการร้องเรียนต่อหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับเรื่องที่ได้มีการกระทำผิดหรือร้องเรียนกล่าวโทษการกระทำผิดดังกล่าวต่อพนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่มีอำนาจรับเรื่องตามกฎหมายได้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เนื่องจากความผิดตามมาตรา ๑๐๐ มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยที่พระราชพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๑๐/๒ บัญญัติว่า “บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้” ดังนั้น กรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่า บุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นหรือผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี สามารถดำเนินการส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบได้แทนการดำเนินคดีอาญาโดยทั่วไป ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ ข้าราชการและพนักงานราชการสังกัดสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนด

๑๖ ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๖๓) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕, ข้อ ๒, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๙๗ ง (๒๗ เมษายน ๒๕๖๓): ๑๖ - ๑๘.

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการดำเนินการเปรียบเทียบ^{๑๗} มีดังนี้

- ๑) มีการกระทำความผิดในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ตเกิดขึ้น ซึ่งเป็นความผิดตามมาตรา ๑๐๐ แต่ไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๙๙
 - ๒) พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แจ้งให้ผู้กระทำผิดทราบถึงกระบวนการเปรียบเทียบ และผู้กระทำผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ
 - ๓) พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการจัดทำสำนวนความผิดที่จะให้เปรียบเทียบและเอกสารหลักฐานประกอบการเปรียบเทียบตามแบบ ทส.ปท. ๑ - ๕ และเสนอต่อคณะกรรมการเปรียบเทียบโดยส่งมาที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ
 - ๔) เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ดำเนินการพิจารณาเปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้ผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ วิธีการชำระเงินค่าปรับให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในหนังสือแจ้ง
 - ๕) เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีอาญาเป็นอันเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- ทั้งนี้ เงินค่าปรับจะนำส่งเข้าบัญชีเงินฝากของกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นรายได้ของกองทุนสิ่งแวดล้อม

^{๑๗} ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง คณะกรรมการเปรียบเทียบและวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓, ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๙๗ ง (๒๗ เมษายน ๑๕๖๓) : ๑๑ - ๑๕.

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๑. ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล *Acanthurus*
ความยาวไม่เกิน ๓๐ ซม.

๒. ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล *Ctenochaetus*

๓. ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล *Naso*
ความยาวไม่เกิน ๓๐ ซม.

๔. ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล *Paracanthurus*

๕. ปลาซีตังเบ็ดทุกชนิดในสกุล *Zebrasoma*

๖. ปลาทุกชนิดในวงศ์ *Antennariidae*

๗. ปลาอ้อมไข่ทุกชนิดในวงศ์ *Apogonidae*

๘. ปลาปากแตรทุกชนิดในวงศ์ *Aulostomus*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

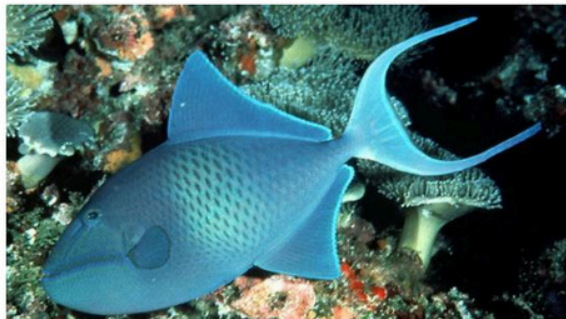
๙. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Balistapus*

๑๐. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Balistoides*

๑๑. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Melichthys*

๑๒. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Odonus*

๑๓. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Pseudobalistes*

๑๔. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Rhinecanthus*

๑๕. ปลาวัวทุกชนิดในสกุล *Sufflamen*

๑๖. ปลาดุกเตนหินทุกชนิดในสกุล *Alticus*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๑๗. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Andamia*

๑๘. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Aspidontus*

๑๙. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Atrosalarias*

๒๐. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Blenniella*

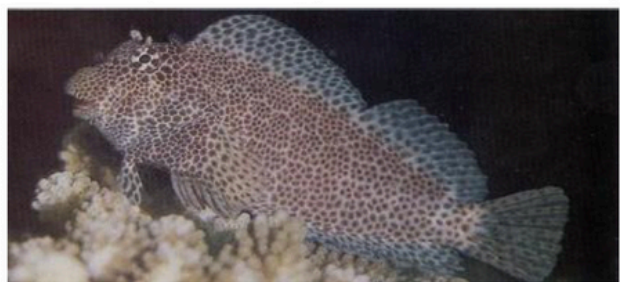
๒๑. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Cirripectes*

๒๒. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Ecsenius*

๒๓. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Entomacrodus*

๒๔. ปลาดุกแตงหินทุกชนิดในสกุล *Exallias*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๒๕. ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล *Istiblennius*

๒๖. ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล *Laiphognathus*

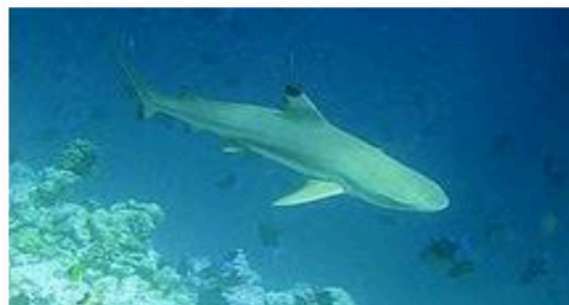
๒๗. ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล *Meiacanthus*

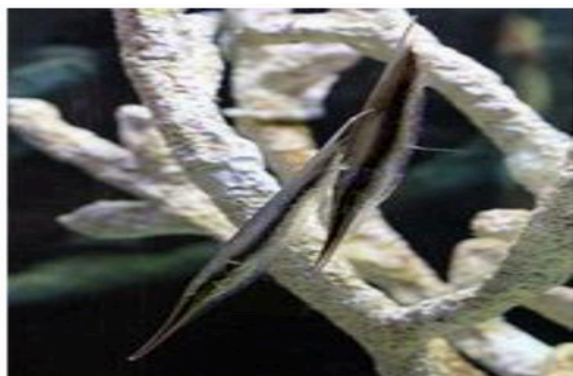
๒๘. ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล *Plagiotremus*

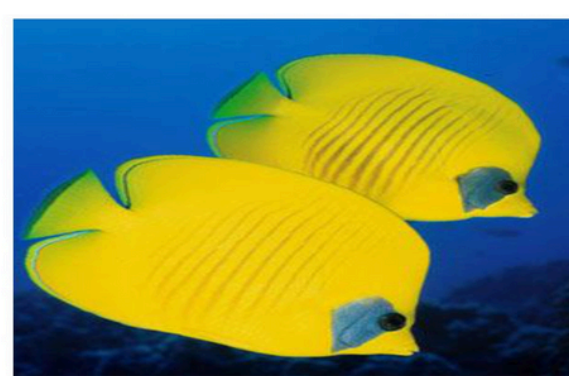
๒๙. ปลาดักแตนหินทุกชนิดในสกุล *Salarias*

๓๐. ปลาฉลามทุกชนิดในวงศ์ *Carcharhinidae*
ความยาวไม่เกิน ๑๐๐ ซม.

๓๑. ปลาข้างใสทุกชนิดในวงศ์ *Centriscidae*

๓๒. ปลาผีเสื้อและปลาโนรีทุกชนิด
ในวงศ์ *Chaetodontidae*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๓๓. ปลาเหี้ยวทุกชนิดในวงศ์ Cirrhitidae

๓๔. ปลาบู่กึ่งทุกชนิดในสกุล Amblyeleotris

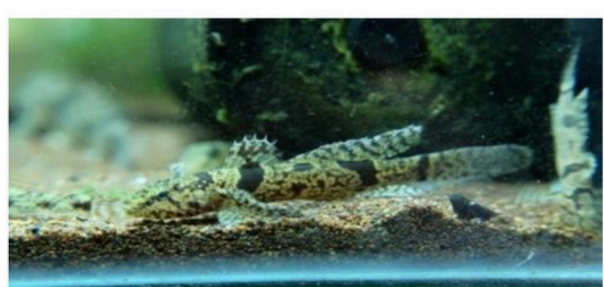
๓๕. ปลาบู่ทุกชนิดในสกุล Amblygobius

๓๖. ปลาบู่ทุกชนิดในสกุล Asteropteryx

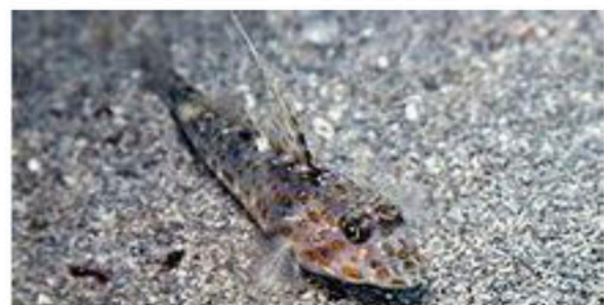
๓๗. ปลาบู่ทุกชนิดในสกุล Bathygobius

๓๘. ปลาบู่ทุกชนิดในสกุล Callogobius

๓๙. ปลาบู่กึ่งทุกชนิดในสกุล Cryptocentrus

๔๐. ปลาบู่กึ่งทุกชนิดในสกุล Ctenogobiops

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๔๙. ปลาบู่งูทุกชนิดในสกุล *Stonogobiops*

๕๐. ปลาบู่งูทุกชนิดในสกุล *Trimma*

๕๑. ปลาบู่งูทุกชนิดในสกุล *Valenciennes*

๕๒. ปลาบู่งูทุกชนิดในสกุล *Vonderhorstia*

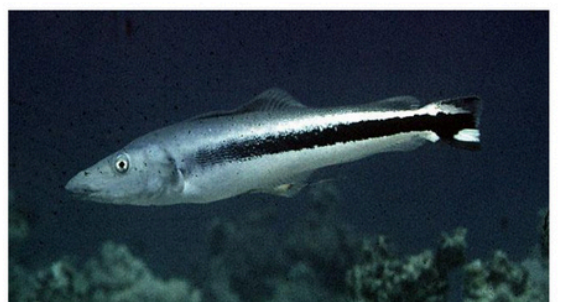
๕๓. ปลาข้าวเม่าน้ำลึกทุกชนิดในวงศ์ *Holocentridae*

๕๔. ปลานกขุนทองทุกชนิดในวงศ์ *Labridae*

๕๕. ปลาจรวดทรายทุกชนิดในสกุล *Hoplolatilus*

๕๖. ปลาจรวดทรายทุกชนิดในสกุล *Malacanthus*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๕๗. ปลาลูกดอกทุกชนิดในสกุล *Namateleotris*

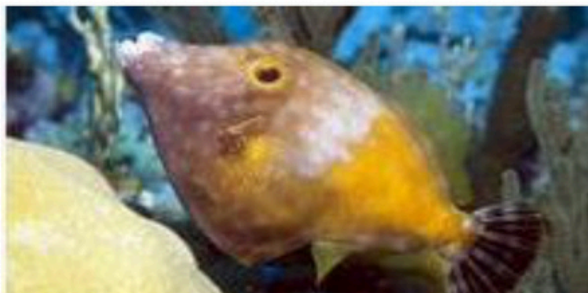
๕๘. ปลาลูกดอกทุกชนิดในสกุล *Parioglossus*

๕๙. ปลาลูกดอกทุกชนิดในสกุล *Ptereleotris*

๖๐. ปลาหัวทุกชนิดในสกุล *Amaneses*

๖๑. ปลาหัวทุกชนิดในสกุล *Cantherhines*

๖๒. ปลาหัวทุกชนิดในสกุล *Oxymonacanthus*

๖๓. ปลาหัวทุกชนิดในสกุล *Paraluteres*

๖๔. ปลาหัวทุกชนิดในสกุล *Pevagor*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๖๕. ปลาไหลทุกชนิด ในวงศ์ Muraenidae

๖๖. ปลาปักเป้ากล่องทุกชนิดในสกุล *Ostracion*

๖๗. ปลากระดี่ทะเลทุกชนิดในวงศ์ Pempheridae

๖๘. ปลาตาแหงนทุกชนิดในสกุล *Parapercis*

๖๙. ปลาครีบบาวทุกชนิด ในวงศ์ Plesiopidae

๗๐. ปลาสินสมุทรทุกชนิดในวงศ์ Pomacanthidae

๗๑. ปลาสลิดหินและปลาการ์ตูนทุกชนิด
ในวงศ์ Pomacentridae

๗๒. ปลาไหลทรายทุกชนิดในสกุล *Blennodesmus*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

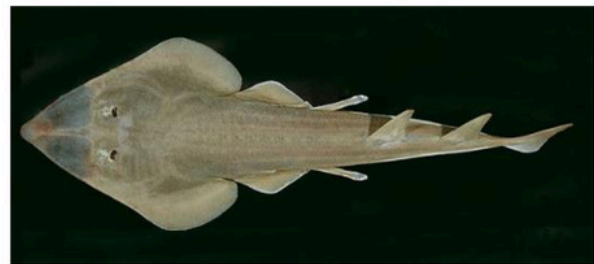
๗๓. ปลาไหลทรายทุกชนิดในสกุล *Congrogadus*

๗๔. ปลาหลังจุดทุกชนิดในสกุล *Pseudochromis*

๗๕. ปลาหลังจุดทุกชนิดในสกุล *Pseudoplesiops*

๗๖. ปลาโรนินและโรนินทุกชนิด
ในวงศ์ *Rhinobatidae*

๗๗. ปลานกแก้วทุกชนิด ในวงศ์ *Scaridae*
ความยาวไม่เกิน ๕๐ ซม.

๗๘. ปลาสิงโตและปลาหินทุกชนิด
ในวงศ์ *Scorpaenidae*

๗๙. ปลากะรังจิวทุกชนิดในสกุล *Liopropoma*

๘๐. ปลากะรังจิวทุกชนิดในสกุล *Pseudanthias*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๘๑. ปลากะรังเมือกทุกชนิดในสกุล *Diploprion*

๘๒. ปลากะรังเมือกทุกชนิดในสกุล *Grammistes*

๘๓. ปลากะรังเมือกทุกชนิดในสกุล *Grammistops*

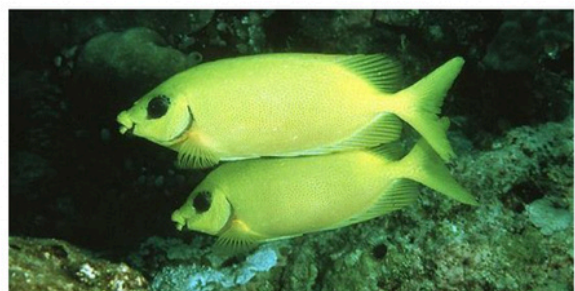
๘๔. ปลากะรังเมือกทุกชนิดในสกุล *Pogonoperca*

๘๕. ปลาสลิดทะเลเหลืองจุดฟ้า
Siganus corallines

๘๖. ปลาสลิดทะเลโฉมงาม
Siganus magnificus

๘๗. ปลาสลิดทะเลเหลือง
Siganus puelloides

๘๘. ปลาจิ้มฟันจระเข้ปีศาจทุกชนิด
ในวงศ์ *Solenostomidae*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

๘๙. ปลาฉลามลายเสือดาว
Stegostoma fasciatum

๙๐. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล *Bhanotia*

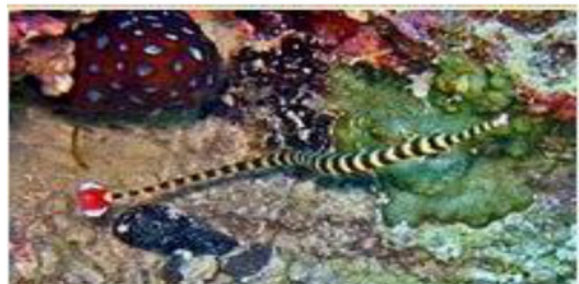
๙๑. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิด
ในสกุล *Choeroichthys*

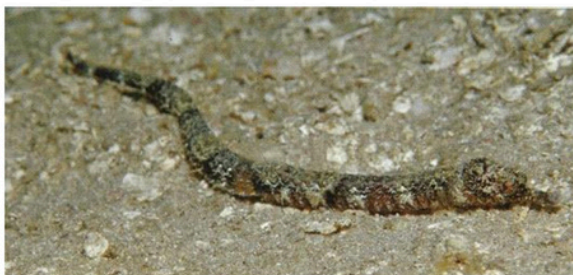
๙๒. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล *Corythoichthys*

๙๓. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิดในสกุล *Doryrhamphus*

๙๔. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิด
ในสกุล *Dunckerocampus*

๙๕. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิด
ในสกุล *Halicampus*

๙๖. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิด
ในสกุล *Phoxocampus*

พันธุ์ปลาสวยงาม จำนวน ๑๐๑ ชนิด ตามบัญชีท้ายประกาศ

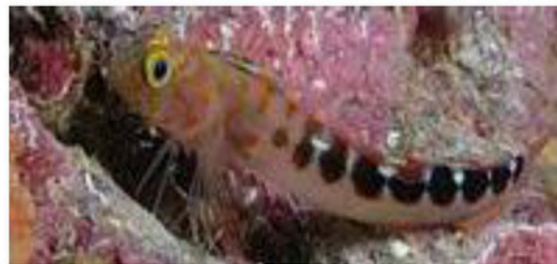
๙๗. ปลาจิ้มฟันจระเข้ทุกชนิด
ในสกุล *Trachyrhamphus*

๙๘. ปลาปักเป้าทุกชนิดในสกุล *Arothron*

๙๙. ปลาปักเป้าทุกชนิดในสกุล *Canthigaster*

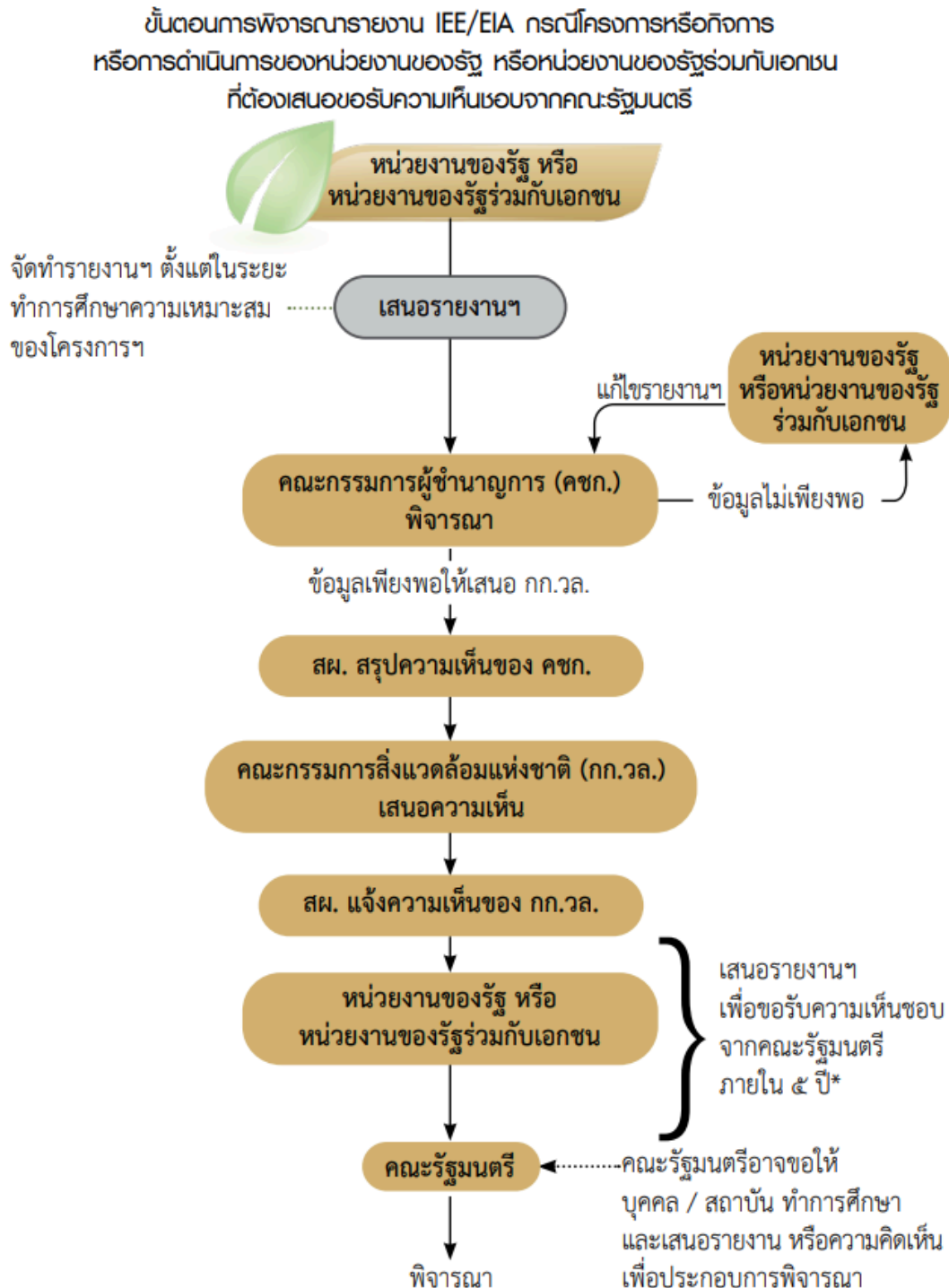

๑๐๐. ปลาสามครีบทุกชนิด
ในวงศ์ *Tripterygiidae*

๑๐๑. ปลาผีเสื้อเทวรูป
Zanclus cornutus

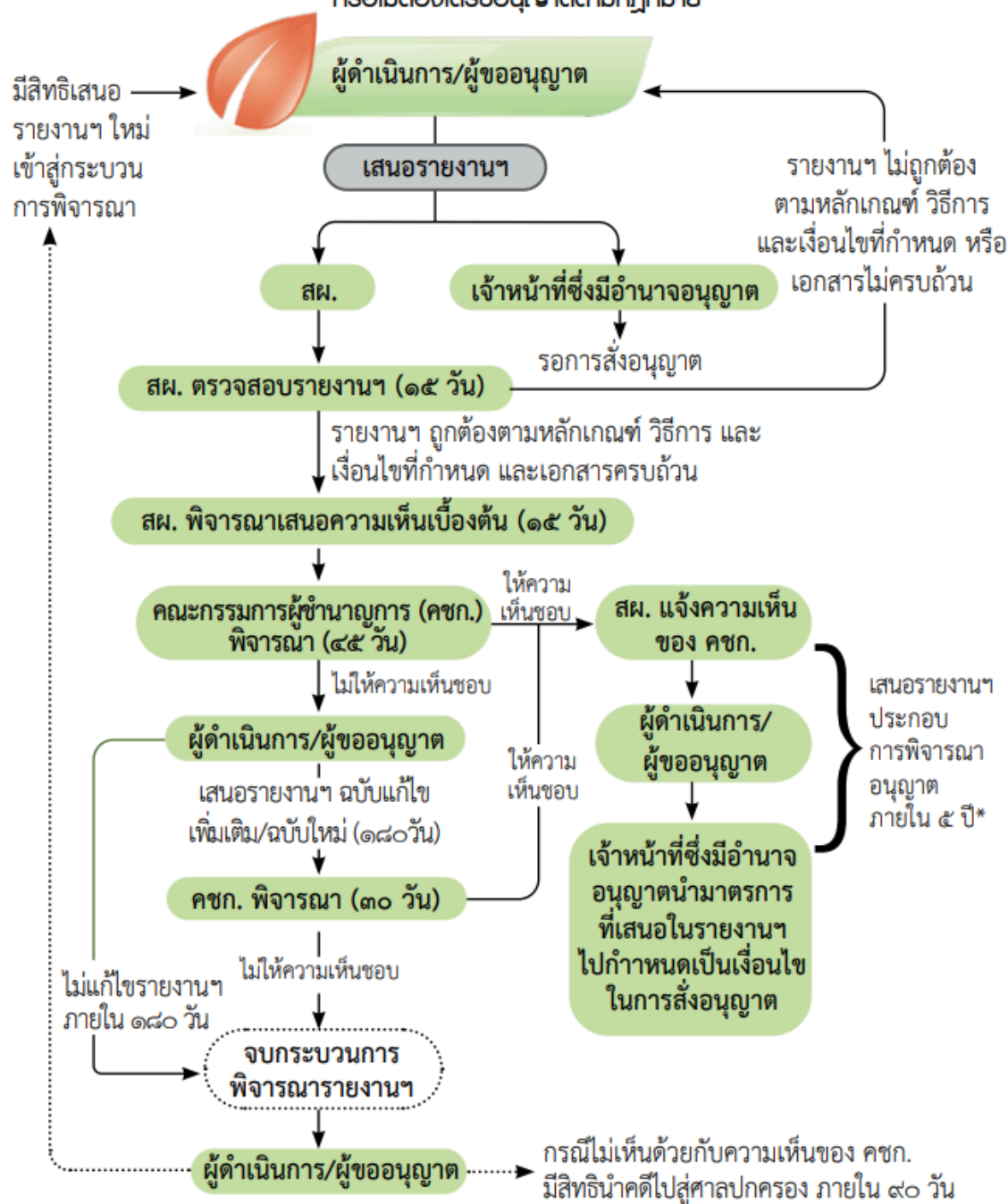
ระยะเวลาและขั้นตอนในการพิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ : * ระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ สผ. หรือหน่วยงานของรัฐตามที่ กก.วล. มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ได้มีหนังสือ
แจ้งความเห็นของ กก.วล. ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕๑/๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

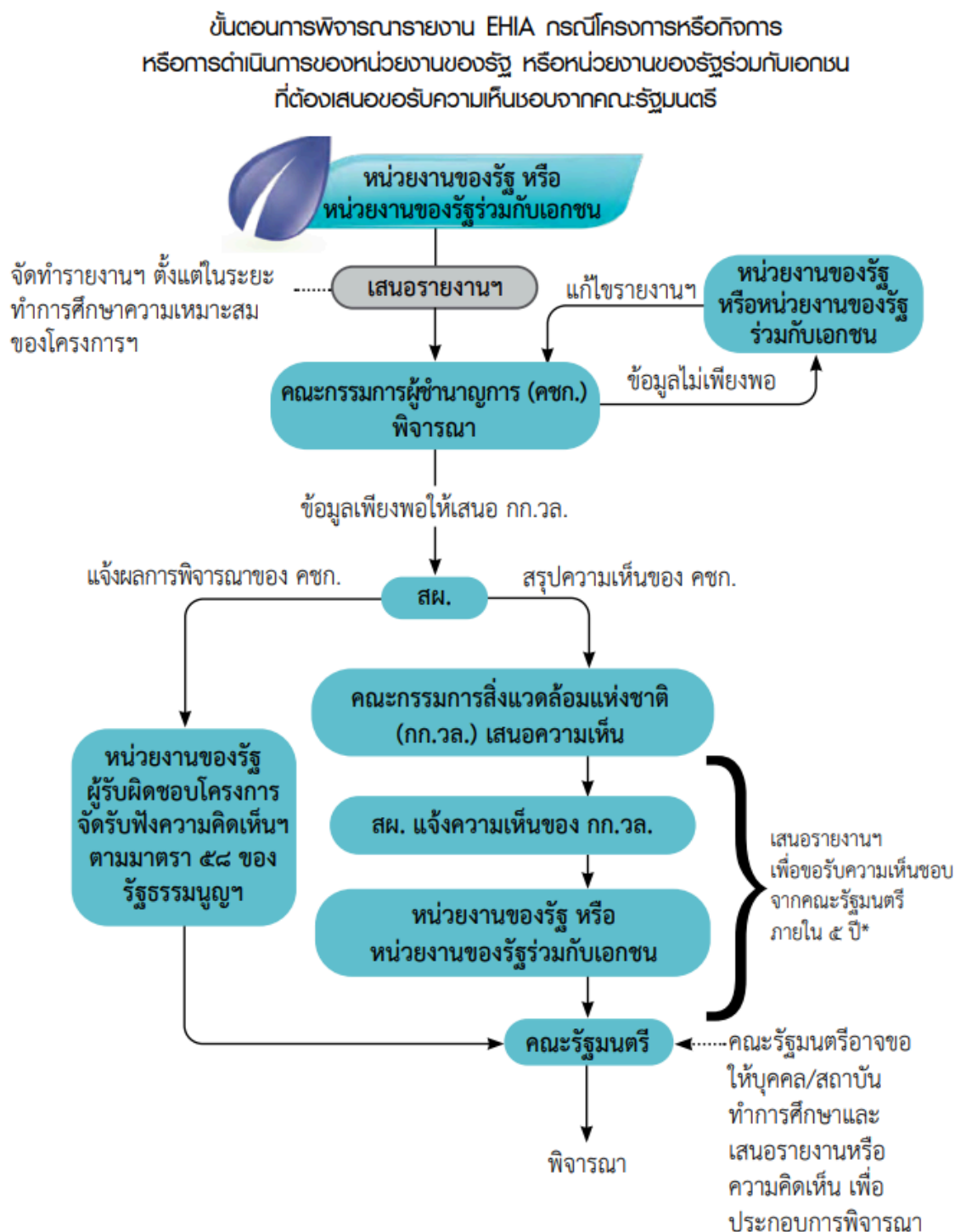
ระยะเวลาและขั้นตอนในการพิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนการพิจารณารายงาน IEE/EIA กรณีโครงการหรือกิจการ
หรือการดำเนินการของเอกชน ที่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
หรือหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
หรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

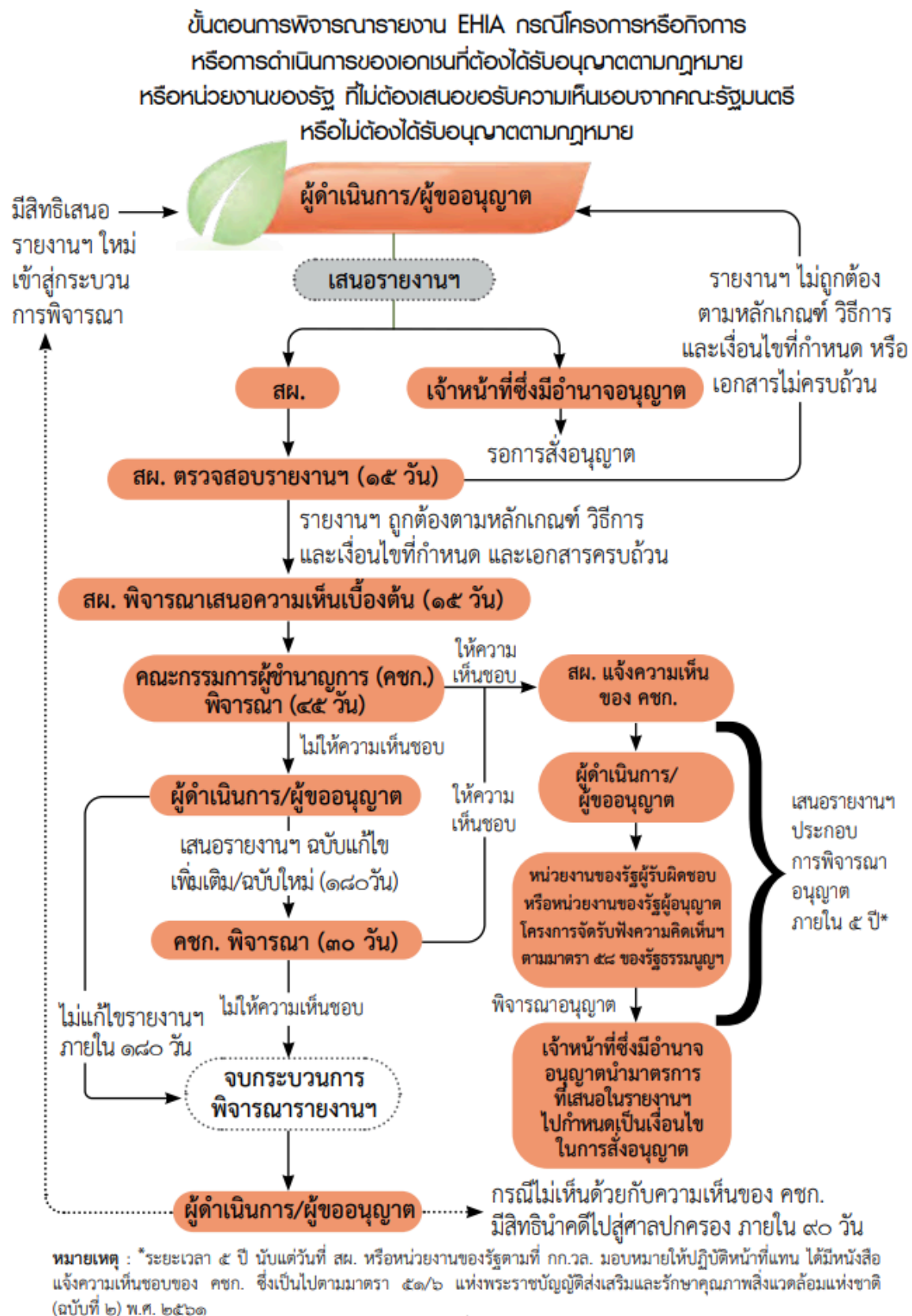
หมายเหตุ : * ระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ สผ. หรือหน่วยงานของรัฐตามที่ กก.วล. มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ได้มีหนังสือแจ้งความเห็นชอบของ คชก. ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕๑/๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ระยะเวลาและขั้นตอนในการพิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

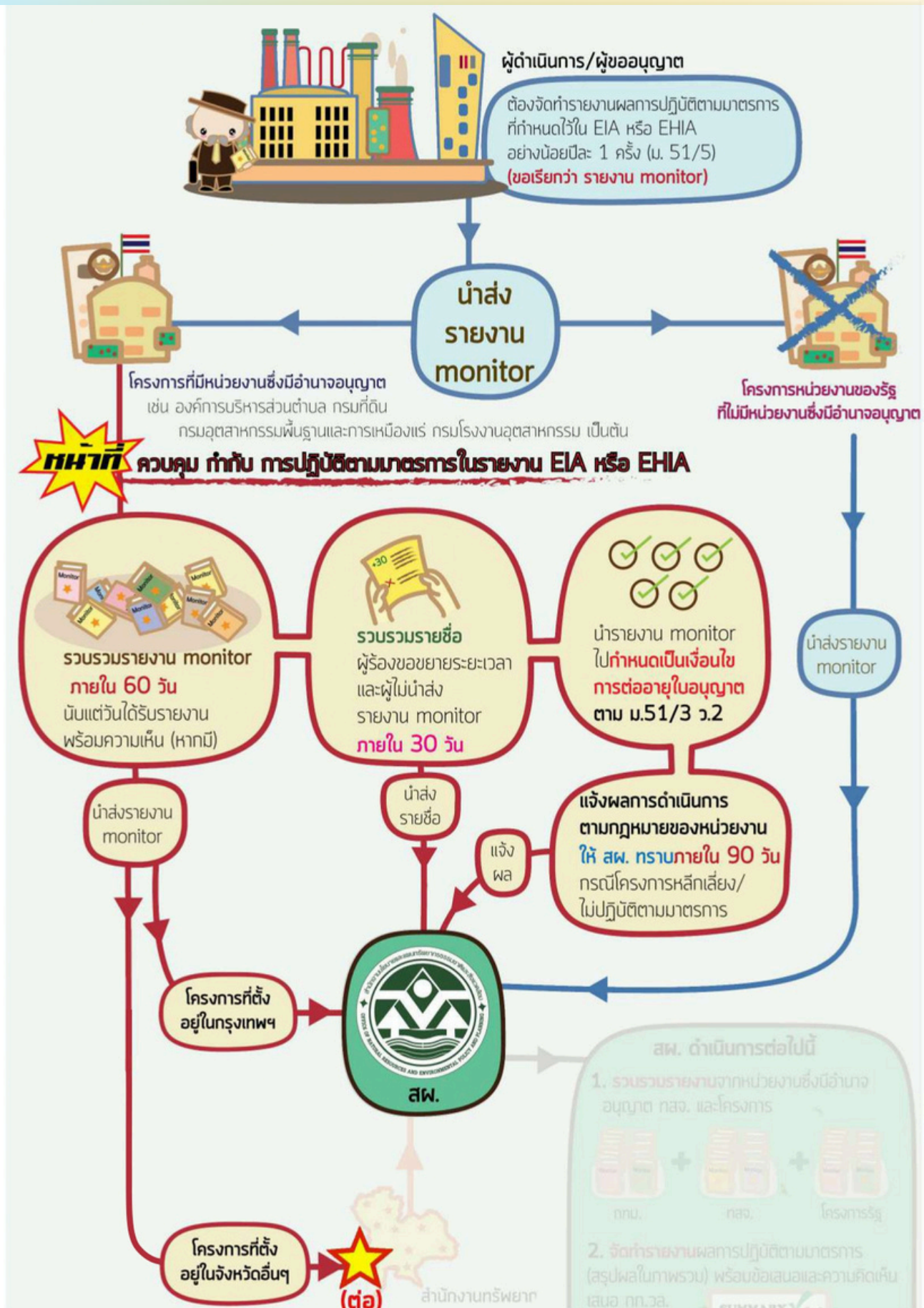

หมายเหตุ : *ระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ สผ. หรือหน่วยงานของรัฐตามที่ กก.วล. มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ได้มีหนังสือ
แจ้งความเห็นของ กก.วล. ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๕๓/๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

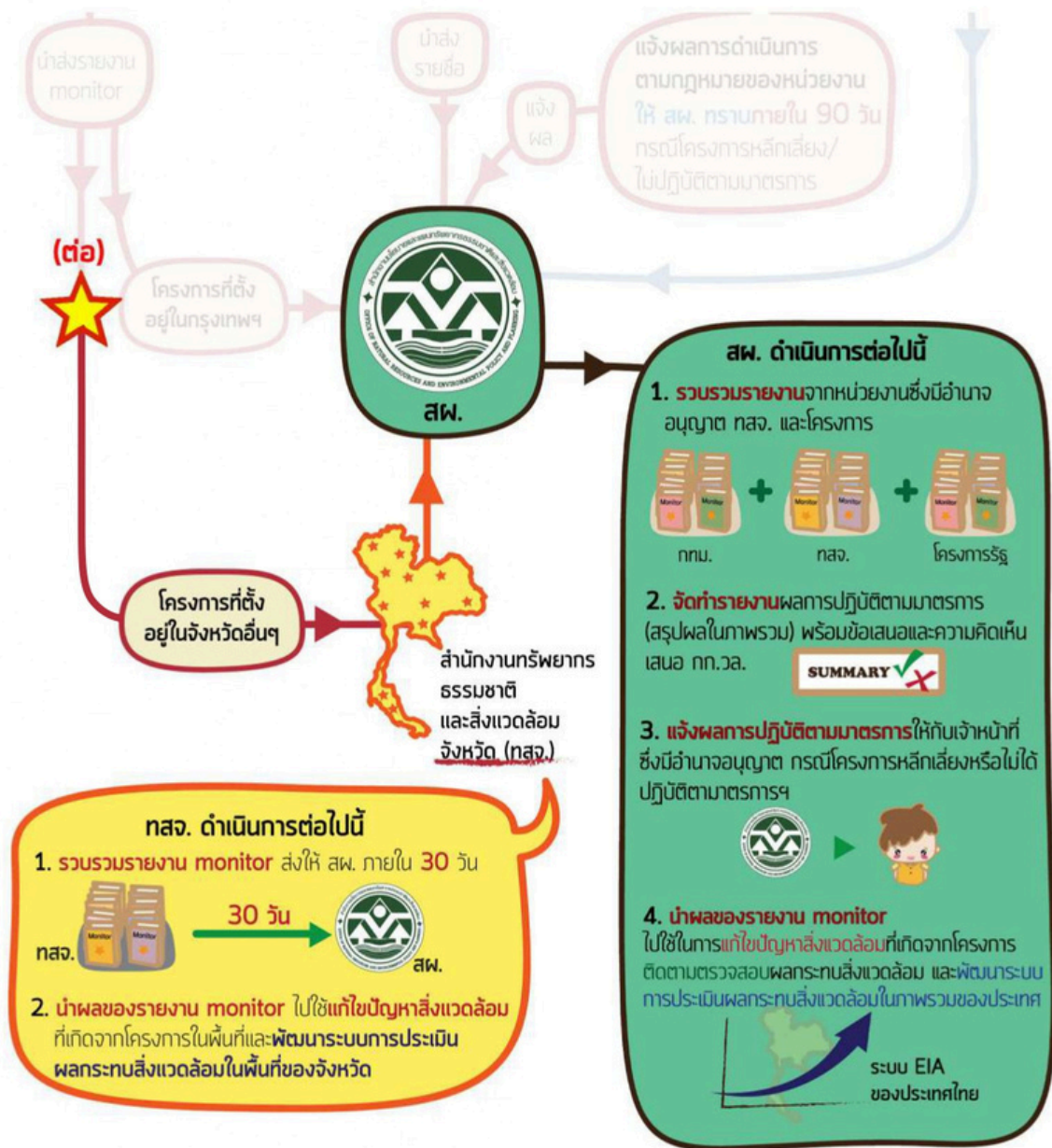
ระยะเวลาและขั้นตอนในการพิจารณารายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ขั้นตอนการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการ (รายงาน Monitor)

ขั้นตอนการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการ (รายงาน Monitor)

ภาคผนวก

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

พ.ศ. ๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

(๒) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓

(๓) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง ขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๕

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

“พื้นที่น้ำซึมผ่านได้” หมายความว่า พื้นที่ในระดับดินที่จัดไว้เพื่อให้น้ำบนผิวดินซึมผ่านลงสู่ใต้ดินได้โดยสะดวกและต้องมีการปลูกต้นไม้

“พื้นที่สีเขียวยั่งยืน” หมายความว่า พื้นที่สีเขียวที่มีพืชพรรณที่มีความหลากหลายทั้งชนิดและปริมาณ โดยมีไม้ยืนต้นขนาดใหญ่เป็นองค์ประกอบหลัก และได้รับการดูแลบำรุงรักษาให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

“อาคารเดี่ยว” หมายความว่า สิ่งก่อสร้างหรืออาคารที่ก่อสร้างเป็นหลังเดี่ยว โดยไม่มีโครงสร้างหลักติดต่อกับอาคารอื่น

ข้อ ๓ ให้พื้นที่ที่ได้มีการกำหนดให้เป็นเขตอนุรักษ์ เขตผังเมืองรวม เขตควบคุมอาคาร และเขตควบคุมมลพิษในจังหวัดภูเก็ต เป็นเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๔ ให้จำแนกพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๓ เป็น ๘ บริเวณตามแผนที่ท้ายประกาศ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บริเวณที่ ๑ ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ตเข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๕๐ เมตร รวมทั้งพื้นที่ในเกาะบริวารต่าง ๆ เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖

บริเวณที่ ๒ ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖

บริเวณที่ ๓ ได้แก่ พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๒ เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๒๐๐ เมตร เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖

บริเวณที่ ๔ ได้แก่ พื้นที่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต เว้นแต่พื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ โดยจำแนกพื้นที่ ดังนี้

(๑) เขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม หรือย่านอาคารเก่า มีแนวเขต ดังนี้

ด้านเหนือ เริ่มต้นจากบริเวณที่วัดจากศูนย์กลางถนนตีบูกขึ้นไปทางทิศเหนือของถนนสตูลปากตะวันตกเป็นระยะ ๔๕ เมตร เรื่อยไปทางด้านตะวันออกตามแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตร กับศูนย์กลางถนนตีบูก จนถึงคลองบางใหญ่ฝั่งตะวันออก เรื่อยลงมาทางทิศใต้ตามแนวคลองบางใหญ่ฝั่งตะวันออกจนถึงถนนตีบูกปากใต้ เรื่อยไปทางทิศตะวันออกตามแนวถนนตีบูกปากใต้จนจดกับถนนมนตรีปากตะวันตก

ด้านตะวันออก จากจุดสุดท้ายด้านเหนือเรื่อยลงมาทางทิศใต้ตามแนวถนนมนตรีปากตะวันตก ผ่านถนนกลางและคลองบางใหญ่ จนจดกับถนนพังงาปากเหนือ

ด้านใต้ จากจุดสุดท้ายด้านตะวันออกเรื่อยไปทางทิศตะวันตกตามแนวถนนพังงาปากเหนือ จนถึงคลองบางใหญ่ปากตะวันออก เรื่อยลงตามแนวคลองบางใหญ่ปากตะวันออกเป็นระยะ ๔๕ เมตร จากศูนย์กลางถนนพังงา เรื่อยไปทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตร กับศูนย์กลางถนนพังงา จนถึงบริเวณที่เป็นจุดตัดกันระหว่างแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตร กับศูนย์กลางถนนพังงา และแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตรกับศูนย์กลางถนนเยาวราช เรื่อยลงมาทางทิศใต้จนถึงแนวถนนรัชฎาปากใต้ เรื่อยไปทางทิศตะวันตกตามแนวถนนรัชฎาปากใต้ ต่อไปตามแนวถนนระนองปากใต้ เรื่อยไปทางทิศเหนือตามแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตร กับศูนย์กลางถนนเยาวราช จนถึงบริเวณที่เป็นจุดตัดกันระหว่างแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตร กับศูนย์กลางถนนเยาวราชและแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตรกับศูนย์กลางถนนกลาง เรื่อยไปทางทิศตะวันตกตามแนวเส้นขนานระยะ ๔๕ เมตร กับศูนย์กลางถนนกระบี่จนจดกับบริเวณที่วัดจากแนวถนนสตูลปากตะวันตกลงมาทางทิศใต้เป็นระยะ ๔๕ เมตร จากศูนย์กลางถนนกระบี่

ด้านตะวันตก จากจุดสุดท้ายด้านใต้เรื่อยไปทางทิศเหนือตามแนวถนนสตูลฟากตะวันตก จนจดกับจุดเริ่มต้นด้านเหนือ

(๒) เขตหนาแน่นมาก มีแนวเขตตามพื้นที่เขตเทศบาลนครภูเก็ตทั้งหมดยกเว้นบริเวณที่ ๔

(๑) และ (๓)

(๓) เขตหนาแน่นสูงมาก มีแนวเขต ดังนี้

ด้านเหนือ เริ่มต้นจากบริเวณที่เป็นจุดตัดระหว่างเส้นที่ลากจากห้วมถนนดิลกอุทิศ ๒ ฟากตะวันตก ตัดกับศูนย์กลางถนนพังงาตั้งฉากไปทางทิศเหนือเป็นระยะ ๑๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนพังงา กับแนวเส้นขนานระยะ ๑๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนพังงา เรื่อยไปทางทิศตะวันออก จนจดถนนสุรินทร์ฟากตะวันตก

ด้านตะวันออก จากจุดสุดท้ายด้านเหนือเรื่อยลงมาทางทิศใต้ตามแนวถนนสุรินทร์ ฟากตะวันตกจนจดกับถนนศรีเสนาฟากเหนือ เรื่อยไปตามแนวถนนศรีเสนาทางทิศตะวันตกจนจดถนน วีระพงษ์หงส์หยกฟากตะวันตก เรื่อยลงมาตามแนวถนนวีระพงษ์หงส์หยกทางทิศใต้จนจดถนนในวงเวียนนิมิตร (วงเวียนม้าน้ำ) ฟากเหนือ

ด้านใต้ จากจุดสุดท้ายด้านตะวันออกเรื่อยไปตามแนวถนนในวงเวียนนิมิตร (วงเวียนม้าน้ำ) ทางทิศตะวันตกจนจดถนนชนะเจริญฟากใต้ เรื่อยไปตามแนวถนนชนะเจริญฟากใต้ทางทิศตะวันตก จนจดถนนดิลกอุทิศ ๒ ฟากตะวันตก

ด้านตะวันตก จากจุดสุดท้ายด้านใต้เรื่อยไปทางทิศเหนือตามแนวถนนดิลกอุทิศ ๒ ฟากตะวันตก จนถึงห้วมถนนดิลกอุทิศ ๒ ตัดกับถนนพังงา เรื่อยไปทางทิศเหนือจนถึงจุดเริ่มต้น ด้านเหนือ

บริเวณที่ ๕ ได้แก่ พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๔๐ เมตร ถึง ๘๐ เมตร บริเวณที่ ๖ ได้แก่

(๑) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร ถึง ๑๔๐ เมตร

(๒) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๑๔๐ เมตรขึ้นไป

บริเวณที่ ๗ ได้แก่ พื้นที่ในเกาะภูเก็ตและเกาะบริวารต่าง ๆ นอกจากบริเวณที่ ๑ ถึงบริเวณที่ ๖

บริเวณที่ ๘ ได้แก่ พื้นที่ทะเลรอบเกาะภูเก็ตและรอบเกาะบริวารต่าง ๆ

ข้อ ๕ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ เป็นโรงงานทุกประเภทหรือทุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ต้องจัดให้มี

(๑) เครื่องจักรหรืออุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษหรือแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๒) ที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้

ข้อ ๖ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร หรือต้องมีระยะห่างจากแนวชายเกาะต่าง ๆ ไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ในกรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล

(๒) พื้นที่บริเวณที่ ๑ ในระยะ ๓๐ เมตร ต่อจากพื้นที่ตาม (๑) ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร และมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(๓) พื้นที่บริเวณที่ ๒ ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร และต้องมีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้นั้น

(๔) พื้นที่บริเวณที่ ๓ ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๖ เมตร และต้องมีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้นั้น เว้นแต่ในเขตที่มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ความสูงของอาคารให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายนั้น

(๕) พื้นที่บริเวณที่ ๔

(ก) เขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม หรือย่านอาคารเก่าในเขตพื้นที่เมืองเก่าภูเก็ต ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๙ เมตร สำหรับอาคารอื่นที่ไม่ได้มีลักษณะตามรูปแบบสถาปัตยกรรมชิโนยูโรเปียนหรือรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน ต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ข) เขตหนาแน่นมาก ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔๕ เมตร และมีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นต่อพื้นที่ดินของอาคารทุกหลังที่ก่อสร้างในที่ดินแปลงเดียวกันที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างไม่เกิน ๖ ต่อ ๑ และต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

(ค) เขตหนาแน่นสูงมาก ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๖๐ เมตร และมีค่าสูงสุดของอัตราส่วนพื้นที่อาคารรวมกันทุกชั้นต่อพื้นที่ดินของอาคารทุกหลังที่ก่อสร้างในที่ดินแปลงเดียวกันที่ยื่นขออนุญาตก่อสร้างไม่เกิน ๘ ต่อ ๑ และต้องมีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

พื้นที่ตาม (ข) และ (ค) ในเขตที่มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ความสูงของอาคารให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายนั้น

(๖) พื้นที่บริเวณที่ ๕ ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๘ เมตรและต้องมีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง และมีพื้นที่สีเขียวที่ยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้นั้น

(๗) พื้นที่บริเวณที่ ๖ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นอาคารใด ๆ เว้นแต่

(ก) การดำเนินการเพื่อความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะในการสื่อสาร โทรคมนาคมเฉพาะสถานีและอุปกรณ์รับส่งสัญญาณวิทยุ หรือดาวเทียม

(ข) การดำเนินการเพื่อกิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภคที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ค) การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษา หรือบำรุงป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธาร และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ในแนวเขตอุทยานแห่งชาติ เขตป่าสงวนแห่งชาติ และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ในกรณีที่มีการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารให้นำความใน (๗) (ง) และข้อ ๗ มาประกอบการพิจารณาด้วย

(ง) การดำเนินการในเขตที่ดินซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ก่อนวันที่ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินแบบอนุรักษ์ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ทำได้เฉพาะบ้านเดี่ยวหรืออาคารเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร พื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังสูงสุดไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร ที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตและมีพื้นที่สีเขียวที่ยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างนั้น

ความใน (ง) ไม่ให้ใช้บังคับกับพื้นที่บริเวณที่ ๖ (๒)

การดำเนินการตาม (ก) และ (ข) จะต้องเสนอขอรับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อประกอบการดำเนินการดังกล่าวก่อนการขออนุญาตใช้พื้นที่และขออนุญาตก่อสร้าง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย

(๘) พื้นที่บริเวณที่ ๗ ให้ทำได้เฉพาะอาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร เว้นแต่ในเขตที่มีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง ความสูงและที่ว่างภายนอกอาคารให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายนั้น

ความใน (๒) (๓) (๔) (๕) (ข) และ (ค) (๖) (๗) และ (๘) ในเรื่องความสูงของอาคาร ไม่นำมาใช้บังคับแก่การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อใช้ในกิจการโทรคมนาคม หรือกิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภคที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ หรืออาคารระบบกำจัดขยะมูลฝอย

ข้อ ๗ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ยกเว้นในพื้นที่บริเวณที่ ๘ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารในพื้นที่ลาดเชิงเขา ให้เป็นไปตามมาตรฐานของกรมโยธาธิการและผังเมือง และตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ในพื้นที่บริเวณที่ ๑ บริเวณที่ ๕ และบริเวณที่ ๖ ที่เป็นพื้นที่ลาดเชิงเขา

(ก) ให้ทำได้เฉพาะอาคารประเภทบ้านเดี่ยวหรืออาคารเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน ๖ เมตร

(ข) กรณีขนาดที่ดินแปลงที่ขออนุญาตมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร และมีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดิน และกรณีขนาดที่ดินแปลงที่ขออนุญาตมีเนื้อที่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๗๐ ตารางเมตร มีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ดิน ทั้งนี้ ต้องมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้นั้น

(๒) ในพื้นที่บริเวณที่ ๒ บริเวณที่ ๓ บริเวณที่ ๔ และบริเวณที่ ๗ ที่เป็นพื้นที่ลาดเชิงเขา

(ก) ให้ทำได้เฉพาะอาคารประเภทบ้านเดี่ยวหรืออาคารเดี่ยวที่มีความสูงไม่เกิน ๑๒ เมตร

(ข) กรณีขนาดที่ดินแปลงที่ขออนุญาตมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางวา ขึ้นไป ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๙๐ ตารางเมตร และมีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของที่ดิน และกรณีขนาดที่ดินแปลงที่ขออนุญาตมีเนื้อที่น้อยกว่า ๑๐๐ ตารางวา ให้มีพื้นที่อาคารคลุมดินต่อหลังไม่เกิน ๗๐ ตารางเมตร และมีที่ว่างที่น้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของที่ดิน ทั้งนี้ ต้องมีพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้นั้น

ข้อ ๘ การวัดความสูงของอาคาร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีพื้นที่ราบที่ไม่มีการปรับระดับพื้นดินหรือมีการปรับระดับพื้นดินต่ำกว่าถนนสาธารณะ ในบริเวณที่ก่อสร้าง ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง

(๒) กรณีที่มีการปรับระดับพื้นดินเท่ากับหรือสูงกว่าถนนสาธารณะ ให้วัดจากระดับถนนสาธารณะ

(๓) กรณีที่มีห้องใต้ดินซึ่งค่าระดับเป็นลบ ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างตาม (๑) หรือระดับถนนสาธารณะตาม (๒) แล้วแต่กรณี

(๔) กรณีที่พื้นดินเป็นเชิงลาดหรือมีการปรับระดับพื้นดินบนพื้นที่เชิงลาด ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง ณ จุดที่ต่ำที่สุดของพื้นที่ใช้สอยของอาคารหลังนั้น

การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่ว หรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

การวัดความสูงของอาคารในบริเวณที่มีกฎหมายกำหนดบริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงสุดของอาคาร

ข้อ ๙ ในพื้นที่บริเวณที่ ๘ ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การทำให้เกิดมลพิษ ขยะมูลฝอย สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมลสารปนเปื้อน จากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง หรือการขนถ่าย ที่มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม หรือเสียสภาพความเป็นธรรมชาติ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรชีวภาพทางทะเล เช่น ปะการัง หญ้าทะเล สัตว์ทะเล

(๒) การเก็บ ทำลาย หรือกระทำความผิดใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือมีผลกระทบต่อปะการัง ซากปะการัง หินปะการัง กัลปังหา หรือหญ้าทะเล เว้นแต่เป็นการศึกษาวิจัยทางวิชาการ หรือกิจการสาธารณูปโภคของรัฐที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาตหรือดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย

(๓) การทอดสมอเรือ หรือกระทำการใด ๆ ที่มีผลต่อสภาพพื้นทะเลในบริเวณที่มีแหล่งหญ้าทะเล แนวปะการัง หินปะการัง และกองหินใต้ทะเลตามธรรมชาติ รวมทั้งพื้นที่โดยรอบแหล่งธรรมชาติดังกล่าวในระยะ ๓๐๐ เมตร เช่น กิจกรรมเดินท่องเที่ยวย่ำใต้ทะเล (Sea Walker) เรือท้องกระจก หรือเรือประเภทที่ใช้ความดันอากาศดันน้ำให้ออกจากเรือเพื่อดูปลาใต้ท้องทะเล

(๔) การสำรวจวัดคลื่นไหวสะเทือน (Seismic Wave) เว้นแต่การสำรวจโครงสร้างทางธรณีวิทยา เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มีผลกระทบ ต่อสัตว์น้ำ

(๕) การถมทะเลหรือที่ชายตลิ่งปากคลอง เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐ และได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อนำไป ประกอบการขออนุญาตหรือดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการ หรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย ข้อ ๑๐ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การทำเหมืองแร่

(๒) การขนส่งหรือลำเลียงวัตถุดิบโดยใช้ระบบท่อขนส่ง เว้นแต่ในบริเวณที่กำหนด ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรมเฉพาะกิจหรือประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า ตามกฎกระทรวง ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต

(๓) อาคารนกแอ่นกินรัง

(๔) การถม ปรับพื้นที่ หรือปิดกั้น ซึ่งทำให้แหล่งน้ำสาธารณะในแผ่นดินและแหล่งน้ำ ในชุมชนเมืองสาธารณะต้นเขิน หรือเปลี่ยนทิศทางหรือทำให้น้ำในแหล่งน้ำนั้นไม่อาจไหลไปตามปกติ

(๕) การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพธรรมชาติของพื้นที่พรุและป่าชายเลน เว้นแต่

(ก) การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเพื่อการศึกษาวิจัย ทางวิชาการ การคุ้มครอง การฟื้นฟู การเพาะพันธุ์พืชและสัตว์น้ำ โดยต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง

(ข) การดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐในพื้นที่ป่าชายเลน ที่ได้รับการผ่อนผันจากคณะรัฐมนตรีให้ใช้ประโยชน์ได้ และได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยต้องได้รับความเห็นจากจังหวัดภูเก็ต เพื่อนำไปประกอบการขออนุญาตหรือดำเนินการตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ให้แนบรายละเอียดของโครงการหรือกิจการ และมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อประกอบการขอรับความเห็นด้วย

(๖) การปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้ผ่านการบำบัด ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดแล้ว

(๗) การจับหรือครอบครองปลาสวยงามตามบัญชีท้ายประกาศนี้ เว้นแต่

(ก) เป็นการกระทำของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการ การคุ้มครอง การเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือกิจการสวนสัตว์ ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ข) เป็นการกระทำของเอกชนเฉพาะการครอบครองเพื่อการเพาะพันธุ์ การเพาะเลี้ยง หรือกิจการสวนสัตว์สาธารณะซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๘) การขุด ตัก หรือดูด กรวด ดิน หินผุ ทราย หรือลูกรัง เพื่อการค้าในลักษณะหรือในบริเวณ ดังต่อไปนี้

(ก) บริเวณที่มีความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕

(ข) พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร

(ค) บริเวณที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่สำคัญหายาก และแหล่งที่มีซากดึกดำบรรพ์

(ง) เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี หรือศิลปกรรม

(๙) การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐาน ทางด้านกายภาพทางชีวภาพ ในพื้นที่สันทราย สันดอน หน้าผา ปากน้ำ เว้นแต่การกระทำของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อการฟื้นฟูและรักษาสภาพธรรมชาติของหาด หรือเพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง หรือเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ

(๑๐) การกระทำใด ๆ ที่เป็นการทำลายหินดานทั้งที่อยู่ใต้พื้นดิน ระดับพื้นดิน หรือโผล่พื้นดิน เว้นแต่เป็นการดำเนินการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีความจำเป็นเพื่อให้บริการสาธารณะและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ข้อ ๑๑ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะ โดยระบบและน้ำเสียที่บำบัดแล้วต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๒ การก่อสร้าง ดัดแปลงซึ่งเป็นการขยายขนาดหรือเพิ่มจำนวนห้องพัก หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร อาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลเกินกว่า ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชายเกาะเกิน ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล และมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๑ ห้อง ถึง ๔๙ ห้อง ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๓ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ นอกจากต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้แล้ว ก่อนการดำเนินโครงการหรือประกอบกิจการให้จัดทำและเสนอรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น

(ก) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลเกินกว่า ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชายเกาะเกิน ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล ซึ่งมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๕๐ ห้องถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร

(ข) โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๑) กรณีตั้งอยู่ใกล้ฝั่งทะเลหรือชายหาด ในระยะ ๕๐ เมตร ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๒๙ เตียง

๒) กรณีโครงการที่ไม่อยู่ใน ๑) ที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ตั้งแต่ ๑๐ เตียง ถึง ๕๙ เตียง

(ค) การจัดสรรที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือเพื่อประกอบการพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน ที่มีจำนวนที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือมีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่

(ง) ท่าเทียบเรือทุกประเภทที่สามารถรับเรือขนาดตั้งแต่ ๑๐๐ ตันกรอส แต่ไม่ถึง ๕๐๐ ตันกรอส หรือมีความยาวหน้าท่าตั้งแต่ ๒๐ เมตร แต่ไม่ถึง ๑๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ท่าเทียบเรือรวมตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ยกเว้นโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการเพื่อความมั่นคงแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยสภาพความมั่นคงแห่งชาติที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(จ) ท่าเทียบเรือสำราญและกีฬาที่สามารถรองรับเรือได้ตั้งแต่ ๕ ลำ แต่ไม่ถึง ๕๐ ลำ หรือมีพื้นที่ตั้งแต่ ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(ฉ) เขื่อนเก็บกักน้ำหรืออ่างเก็บน้ำที่มีปริมาตรเก็บกักน้ำตั้งแต่ ๑๖๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร แต่ไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร

(ช) ทางหลวงตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ก่อสร้างบนพื้นที่ที่มีความลาดชัน ตั้งแต่ ๑๕ ถึงร้อยละ ๒๕

(๒) การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(ก) โรงไฟฟ้าพลังความร้อน

(ข) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่เกิน ๕๐ เมตร หรืออยู่ห่างจากแนวชายเกาะไม่เกิน ๕๐ เมตร กรณีที่เกาะนั้นไม่มีชายฝั่งทะเล

(ค) กิจการที่นำบ้านพักอาศัยที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป หรือห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถว ที่มีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๘๐ ห้องขึ้นไป ที่อยู่ในที่ดินแปลงเดียวกัน หรือติดต่อกัน ไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

(ง) ทางหลวงตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ก่อสร้างบนพื้นที่ที่มีความลาดชันเกินกว่า ร้อยละ ๒๕ หรือบนพื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร

(จ) สถานที่ที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยที่มีปริมาณในการกำจัดเกิน ๕๐ ตันต่อวัน

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ประสานงาน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามประกาศนี้ รวมทั้งจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการสงวน รักษา อนุรักษ์ ปันฟู บูรณะ และการจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ตามข้อ ๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ตประสานจังหวัดภูเก็ต หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง สถาบันการศึกษา และภาคประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ตามข้อ ๔ เพื่อจัดทำแผนฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และนำไปบรรจุในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด หรือแผนงานและงบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต่อไป

(๒) ให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ตประสานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่ตามข้อ ๔ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือการกำหนดมาตรการการใช้ประโยชน์ที่ดิน เป็นไปเพื่อการอนุรักษ์และรักษามรดกทางวัฒนธรรม รวมทั้งการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ต

ข้อ ๑๖ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ หากมีกฎหมายใดกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเรื่องใดไว้ โดยเฉพาะและเป็นมาตรการที่ไม่ต่ำกว่ามาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมหรือมีมาตรการที่ดีกว่า ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น

ข้อ ๑๗ ให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ในพื้นที่ตามข้อ ๔ ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศ และข้อกำหนดท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๘ การกระทำ กิจกรรม หรือกิจการใดที่ต้องห้ามตามประกาศนี้ ถ้าได้รับอนุญาต อยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะสิ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือต่ออายุใบอนุญาตนั้น ทั้งนี้ ให้อนุญาตได้เฉพาะพื้นที่เดิมที่ได้รับอนุญาตไว้เท่านั้น และต้อง ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายหรือประกาศนี้กำหนดไว้ด้วย

ข้อ ๑๙ อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ตามข้อ ๔ ก่อนหรือในวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ได้รับ ยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามประกาศนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารชนิด หรือประเภทที่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๐ อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ก่อนวันที่ ประกาศนี้ใช้บังคับ และยังก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ไม่แล้วเสร็จ ให้คงปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับจนกว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จตามที่ได้รับ อนุญาตหรือที่ได้รับแจ้งไว้ แต่การขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งหรือการดำเนินการอื่นใด หลังจากวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และมีระยะเวลาบังคับใช้ห้าปีนับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

เฉลิมชัย ศรีอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
Acanthuridae		
๑	ปลาซีตังเบ็ดในสกุล <i>Acanthurus</i>	ความยาวไม่เกิน ๓๐ ซม.
๒	ปลาซีตังเบ็ดในสกุล <i>Ctenochaetus</i>	
๓	ปลาซีตังเบ็ดในสกุล <i>Naso</i>	
๔	ปลาซีตังเบ็ดในสกุล <i>Paracanthurus</i>	
๕	ปลาซีตังเบ็ดในสกุล <i>Zebrasoma</i>	
Antennariidae		
๖	ปลากบในวงศ์ Antennariidae	
Apogonidae		
๗	ปลาอมไข่ในวงศ์ Apogonidae	
Aulostomidae		
๘	ปลาปากแตรในสกุล <i>Aulostomus</i>	
Balistidae		
๙	ปลาวัวในสกุล <i>Balistapus</i>	
๑๐	ปลาวัวในสกุล <i>Balistoides</i>	
๑๑	ปลาวัวในสกุล <i>Melichthys</i>	
๑๒	ปลาวัวในสกุล <i>Odonus</i>	
๑๓	ปลาวัวในสกุล <i>Pseudobalistes</i>	
๑๔	ปลาวัวในสกุล <i>Rhinecanthus</i>	
๑๕	ปลาวัวในสกุล <i>Sufflamen</i>	
Blenniidae		
๑๖	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Alticus</i>	
๑๗	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Andamia</i>	
๑๘	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Aspidontus</i>	
๑๙	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Atrosalarias</i>	
๒๐	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Blenniella</i>	
๒๑	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Cirripectes</i>	
๒๒	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Ecsenius</i>	
๒๓	ปลาตึกแตนหินในสกุล <i>Entomacrodus</i>	

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
๒๔	ปลาดักแตนหินในสกุล <i>Exallias</i>	
๒๕	ปลาดักแตนหินในสกุล <i>Istiblennius</i>	
๒๖	ปลาดักแตนหินในสกุล <i>Laiphognathus</i>	
๒๗	ปลาดักแตนหินในสกุล <i>Meiacanthus</i>	
๒๘	ปลาดักแตนหินในสกุล <i>Plagiotremus</i>	
๒๙	ปลาดักแตนหินในสกุล <i>Salarias</i>	
Carcharhinidae		
๓๐	ปลาฉลามในวงศ์ Carcharhinidae	ความยาวไม่เกิน ๑๐๐ ซม.
Centriscidae		
๓๑	ปลาข้างใสในวงศ์ Centriscidae	
Chaetodontidae		
๓๒	ปลาผีเสื้อ และปลาโนรีในวงศ์ Chaetodontidae	
Cirrhitidae		
๓๓	ปลาเหี่ยวในวงศ์ Cirrhitidae	
Gobiidae		
๓๔	ปลาบู๋กึ่งในสกุล <i>Amblyeleotris</i>	
๓๕	ปลาบู๋ในสกุล <i>Amblygobius</i>	
๓๖	ปลาบู๋ในสกุล <i>Asterropteryx</i>	
๓๗	ปลาบู๋ในสกุล <i>Bathygobius</i>	
๓๘	ปลาบู๋ในสกุล <i>Callogobius</i>	
๓๙	ปลาบู๋กึ่งในสกุล <i>Cryptocentrus</i>	
๔๐	ปลาบู๋กึ่งในสกุล <i>Ctenogobiops</i>	
๔๑	ปลาบู๋จิ๋วในสกุล <i>Eviota</i>	
๔๒	ปลาบู๋ในสกุล <i>Exyrias</i>	
๔๓	ปลาบู๋ในสกุล <i>Gnatholepis</i>	
๔๔	ปลาบู๋ปะการังในสกุล <i>Gobiodon</i>	
๔๕	ปลาบู๋ในสกุล <i>Istigobius</i>	
๔๖	ปลาบู๋มหิตลในสกุล <i>Mahidolia</i>	
๔๗	ปลาบู๋กึ่งในสกุล <i>Myersina</i>	
๔๘	ปลาบู๋จิ๋วในสกุล <i>Priolepis</i>	
๔๙	ปลาบู๋กึ่งในสกุล <i>Stonogobiops</i>	
๕๐	ปลาบู๋จิ๋วในสกุล <i>Trimma</i>	
๕๑	ปลาบู๋ทรายในสกุล <i>Valenciennea</i>	
๕๒	ปลาบู๋กึ่งในสกุล <i>Vanderhorstia</i>	
Holocentridae		
๕๓	ปลาข้าวเม่าน้ำลึกในวงศ์ Holocentridae	

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
Labridae		
๕๔	ปลานกขุนทองในวงศ์ Labridae	
Malacanthidae		
๕๕	ปลาจรวดทรายในสกุล <i>Hoplolatilus</i>	
๕๖	ปลาจรวดทรายในสกุล <i>Malacanthus</i>	
Microdesmidae		
๕๗	ปลาบู่ลูกดอกในสกุล <i>Nemateleotris</i>	
๕๘	ปลาบู่ลูกดอกในสกุล <i>Parioglossus</i>	
๕๙	ปลาบู่ลูกดอกในสกุล <i>Ptereleotris</i>	
Monacanthidae		
๖๐	ปลาวัวในสกุล <i>Amanses</i>	
๖๑	ปลาวัวในสกุล <i>Cantherhines</i>	
๖๒	ปลาวัวในสกุล <i>Oxymonacanthus</i>	
๖๓	ปลาวัวในสกุล <i>Paraluteres</i>	
๖๔	ปลาวัวในสกุล <i>Pervagor</i>	
Muraenidae		
๖๕	ปลาไหลในวงศ์ Muraenidae	
Ostraciidae		
๖๖	ปลาปักเป้ากล่องในสกุล <i>Ostracion</i>	
Pempheridae		
๖๗	ปลากระดี่ทะเลในวงศ์ Pempheridae	
Pinguipedidae (Mugiloididae)		
๖๘	ปลาตาแหงนในสกุล <i>Parapercis</i>	
Plesiopidae		
๖๙	ปลาครีบน้ำในวงศ์ Plesiopidae	
Pomacanthidae		
๗๐	ปลาสินสมุทรในวงศ์ Pomacanthidae	
Pomacentridae		
๗๑	ปลาสลิตหิน และปลาการ์ตูนในวงศ์ Pomacentridae	
Pseudochromidae		
๗๒	ปลาไหลทรายในสกุล <i>Blennodesmus</i>	
๗๓	ปลาไหลทรายในสกุล <i>Congrogadus</i>	
๗๔	ปลาหลังจุดในสกุล <i>Pseudochromis</i>	
๗๕	ปลาหลังจุดในสกุล <i>Pseudoplesiops</i>	
Rhinobatidae		
๗๖	ปลาโรนิน และปลาโรนันในวงศ์ Rhinobatidae	

ลำดับที่	รายชื่อ	กำหนดขนาด
Scaridae		
๗๗	ปลานกแก้วในวงศ์ Scaridae	ความยาวไม่เกิน ๕๐ ซม.
Scorpaenidae		
๗๘	ปลาสิงโต และปลาหินในวงศ์ Scorpaenidae	
Serranidae		
๗๙	ปลากะรังจิ๋วในสกุล <i>Liopropoma</i>	
๘๐	ปลากะรังจิ๋วในสกุล <i>Pseudanthias</i>	
๘๑	ปลากะรังเมือกในสกุล <i>Diploprion</i>	
๘๒	ปลากะรังเมือกในสกุล <i>Grammistes</i>	
๘๓	ปลากะรังเมือกในสกุล <i>Grammistops</i>	
๘๔	ปลากะรังเมือกในสกุล <i>Pogonoperca</i>	
Siganidae		
๘๕	ปลาสลิดทะเลเหลืองจุดฟ้า (<i>Siganus corallinus</i>)	
๘๖	ปลาสลิดทะเลโคมงาม (<i>Siganus magnificus</i>)	
๘๗	ปลาสลิดทะเลเหลือง (<i>Siganus puelloides</i>)	
Solenostomidae		
๘๘	ปลาจิ้มฟันจระเข้ปีศาจในวงศ์ Solenostomidae	
Stegostomatidae		
๘๙	ปลาฉลามเสือดาว (<i>Stegostoma fasciatum</i>)	
Syngnathidae		
๙๐	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Bhanotia</i>	
๙๑	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Choeroichthys</i>	
๙๒	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Corythoichthys</i>	
๙๓	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Doryrhamphus</i>	
๙๔	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Dunckerocampus</i>	
๙๕	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Halicampus</i>	
๙๖	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Phoxocampus</i>	
๙๗	ปลาจิ้มฟันจระเข้ในสกุล <i>Trachyrhamphus</i>	
Tetraodontidae		
๙๘	ปลาปักเป้าในสกุล <i>Arothron</i>	
๙๙	ปลาปักเป้าในสกุล <i>Canthigaster</i>	
Tripterygiidae		
๑๐๐	ปลาสามครีบในวงศ์ Tripterygiidae	
Zanclidae		
๑๐๑	ปลาผีเสื้อเทวรูป (<i>Zanclus cornutus</i>)	

ข้อกำหนดท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อ ๑ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ระหว่าง
การก่อสร้าง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีระบบระบายน้ำ โดยจัดทำรางระบายน้ำ (Gutter) ที่มีขนาดเพียงพอ
ที่จะรองรับน้ำฝนในพื้นที่และน้ำที่เกิดจากกิจกรรมการก่อสร้าง โดยต้องมีสิ่งป้องกันมิให้ดินและวัสดุอื่น ๆ
ตกหล่นก่อนระบายออกสู่ท่อระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะ และดูแล บำรุงรักษา
และขุดลอกตะกอนดิน เพื่อให้ระบบระบายน้ำอยู่ในสภาพที่สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ
อยู่เสมอ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยที่มีขนาดที่เหมาะสม และจำนวนเพียงพอ
เพื่อรองรับขยะมูลฝอยจากคนงานและควบคุมให้คนงานทิ้งขยะมูลฝอยในภาชนะรองรับที่จัดเตรียมไว้
อย่างเคร่งครัด และแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมไว้ไปกำจัดยังสถานที่
กำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป

(๓) เศษวัสดุจากการก่อสร้างต้องแยกเก็บและรวบรวมไว้เป็นสัดส่วนในพื้นที่
ที่เหมาะสม และจัดให้มีระบบคัดแยกและนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีก เช่น เศษคอนกรีต เศษเหล็ก
และถุงปูนซีเมนต์ เป็นต้น และหลังการก่อสร้างแล้วเสร็จต้องจัดการเก็บขนเศษวัสดุก่อสร้างออกจาก
บริเวณพื้นที่ไปกำจัดให้เรียบร้อย โดยบริษัทรับเหมาก่อสร้างดำเนินการจัดการ

(๔) กรณีที่มีการเปิดหน้าดินหรือการปรับหน้าดิน ต้องมีการบดอัดชั้นดินให้แน่น
โดยมีความราบเรียบและสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันการชะล้างหน้าดินโดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน

(๕) กันล้อมอาคารด้วยวัสดุอุปกรณ์ที่สามารถป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง
ที่เกิดจากการก่อสร้างโดยต้องมีความสูงเท่ากับความสูงของอาคารขณะก่อสร้างตลอดแนวอาคาร
และต้องรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดการก่อสร้าง เพื่อป้องกันฝุ่นละอองและเศษวัสดุก่อสร้างร่วงหล่น
และลดความดังของเสียง

(๖) จัดให้มีปล่องชั่วคราวสำหรับทิ้งเศษวัสดุก่อสร้าง และป้องกันฝุ่นละอองที่เกิดจาก
การก่อสร้างและการทิ้งเศษวัสดุต่าง ๆ

(๗) จำกัดกิจกรรมก่อสร้างที่ก่อให้เกิดเสียงดังเฉพาะในช่วงเวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.
เพื่อไม่ให้รบกวนการพักผ่อนของประชาชน

(๘) ควรจัดให้มีรั้วทึบสูงไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ปิดกั้นตามแนวเขตที่ดินที่ติดกับ
ที่สาธารณะและชุมชน ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มดำเนินการก่อสร้างอาคาร เพื่อเป็นการ
ลดผลกระทบเสียงและฝุ่นจากแหล่งก่อสร้าง

ข้อ ๒ ปฏิบัติตามมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำเสียและน้ำทิ้ง เฉพาะกรณีโครงการ
ที่ไม่ได้อยู่ในเขตบริการบำบัดน้ำเสียรวมของเมืองหรือชุมชน

(ก) ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำก่อนเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย โดยมีดัชนีที่ทำการตรวจวัด คือ pH BOD SS TKN Oil and Grease และ Fecal Coliform Bacteria ทั้งนี้ หากมีระบบบำบัดน้ำเสียแยกแต่ละอาคาร ให้ตรวจวัดคุณภาพน้ำเข้าและออกจากระบบบำบัดน้ำเสียแบบสุ่ม

(ข) ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำหลังผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว โดยมีดัชนีที่ทำการตรวจวัด คือ pH BOD SS TKN Oil and Grease ไนเตรต และ Fecal Coliform Bacteria และในการเก็บตัวอย่างคุณภาพน้ำหลังออกจากระบบบำบัดน้ำเสีย ให้เก็บตัวอย่างที่บ่อพักสุดท้ายก่อนระบายออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ

(๒) มาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใช้ เฉพาะกรณีโครงการที่ไม่ได้ใช้น้ำประปา ให้ทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำใช้ โดยมีดัชนีที่ทำการตรวจวัด คือ ความขุ่น pH TS SS TDS Total Hardness Free Chlorine และ Fecal Coliform Bacteria

ข้อ ๓ จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสนอสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ปีละ ๑ ครั้ง ตามแบบ ทสจ.ภก. ๑ ดังต่อไปนี้

(๑) ผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้จัดทำตารางเปรียบเทียบมาตรการที่กำหนดและการปฏิบัติตามมาตรการตามความเป็นจริง แสดงพร้อมภาพถ่ายมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม ประกอบการพิจารณาทุกข้อของมาตรการ และจัดทำการบันทึกผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

(๒) ผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม ต้องแสดงจุดเก็บตัวอย่างคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปภาพและแผนที่ประกอบ พร้อมทั้งแสดงพารามิเตอร์ในการตรวจวัดและมาตรฐานเปรียบเทียบ โดยเปรียบเทียบผลการตรวจวัดและมาตรฐานในรูปแบบกราฟ ตาราง หรือลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถแสดงการเปรียบเทียบผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้อย่างชัดเจน รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไข

หมายเหตุ การก่อสร้างตามข้อกำหนดนี้ ให้หมายความรวมถึงการดัดแปลงซึ่งเป็นการขยายขนาดหรือเพิ่มจำนวนห้องพัก หรือการเปลี่ยนการใช้อาคารด้วย

รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑. ชื่อโครงการ

.....

๒. สถานที่ตั้ง

.....

๓. ชื่อเจ้าของโครงการ

.....

๔. จัดทำโดย

.....

๕. รายละเอียดโครงการ

๕.๑ ลักษณะ/ประเภทโครงการ

.....

.....

.....

๕.๒ พื้นที่โครงการ

.....

.....

๕.๓ กิจกรรมในโครงการ

● การบำบัดน้ำเสีย

.....

.....

● การระบายน้ำ

.....

.....

● การจัดการขยะมูลฝอย

.....

.....

**ตารางที่ ๑ แบบรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม
และมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม**

โครงการ

เงื่อนไขตามมาตรการ	ผลการปฏิบัติตามมาตรการ	ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข
มาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ๑. ๒. ๓.		

ตารางที่ ๒ แบบบันทึกผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้ง

ชื่อโครงการ

ตั้งอยู่ที่

ครั้งที่ ประจำปี พ.ศ.วันที่ เดือน พ.ศ.

สถานที่เก็บตัวอย่าง

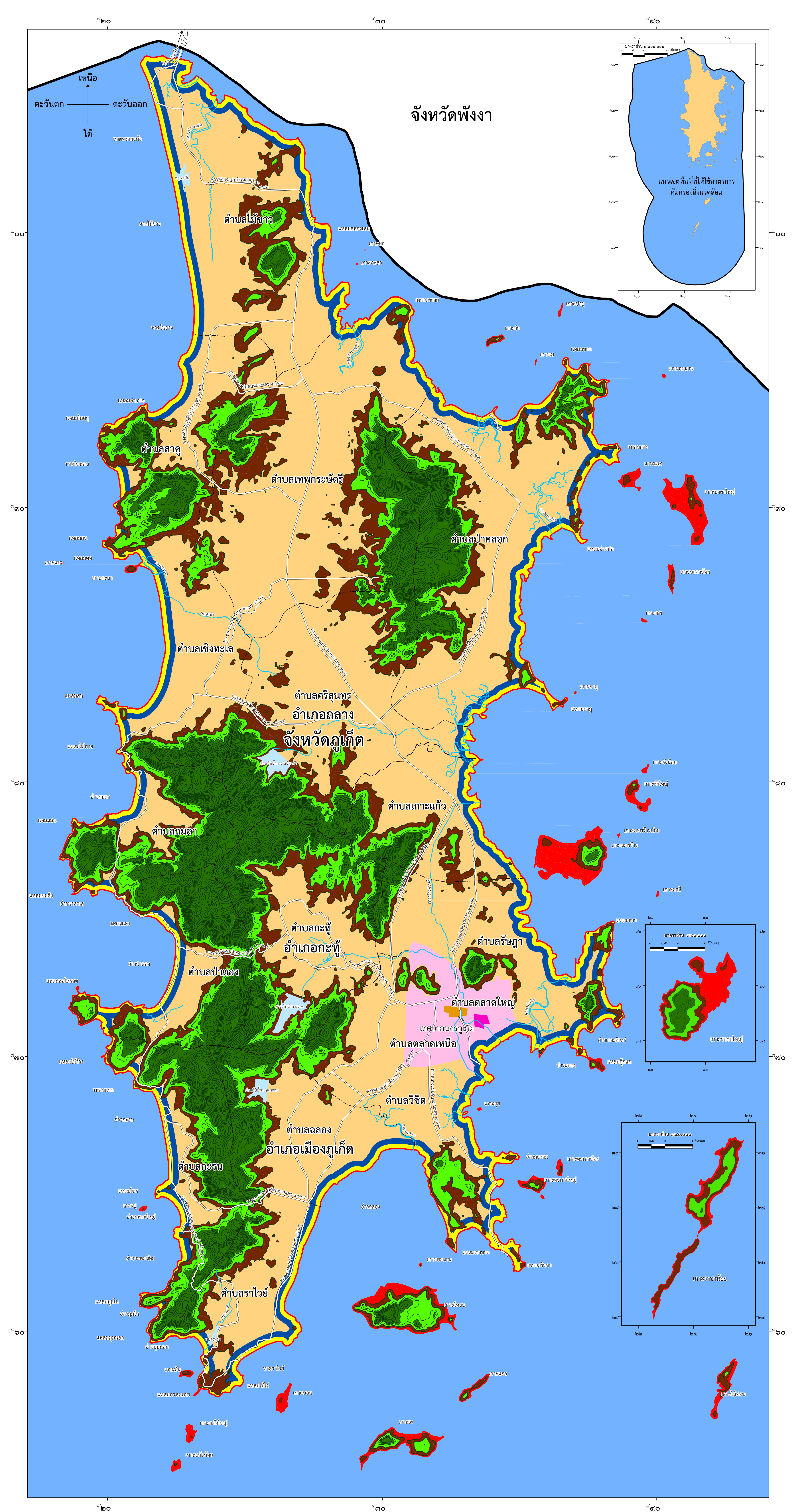
ตำแหน่งตรวจวัด	พารามิเตอร์ที่ตรวจวัด		
มาตรฐาน*			

หมายเหตุ * ให้ใช้มาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

แผนที่ท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

พ.ศ. ๒๕๖๗

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

เครื่องหมาย

	แนวเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม		เขตอำเภอ เขตกิ่งอำเภอ
	บริเวณที่ ๑		เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
	บริเวณที่ ๒		ทางหลวง ถนน ขยาย
	บริเวณที่ ๓		สะพาน
	บริเวณที่ ๔ (๑)		แม่น้ำ คลอง ห้วย
	บริเวณที่ ๔ (๒)		อ่างเก็บน้ำ หนอง บึง
	บริเวณที่ ๔ (๓)		ภูเขา ควน เนิน
	บริเวณที่ ๕		
	บริเวณที่ ๖ (๑)		
	บริเวณที่ ๖ (๒)		
	บริเวณที่ ๗		
	บริเวณที่ ๘		

(นางสาวสุจิตรา อยู่ทอง)
ผู้อำนวยการกองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ

(นายประเสริฐ ศิริภาพร)
เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คำอธิบายประกอบประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่ปรึกษา

ดร.ชญานันท์	ภักดีจิตต์
นายจิรวุฒิ	ระติสุนทร
นายทรงเกียรติ	ตาตะยานนท์
นางสาวกานดา	ชูแก้ว
นางสาวสุจิตรา	อยู่ทอง

คณะผู้จัดทำ

นางสาวสิวิชัย	ดิลกรัตนพิจิตร
นางสาวสุภาวีนี	นิลเขต
นางกิตติมา	แสงสี
นางสาวศศิธร	สำเนียงวรรณ
นายภักดี	นุ่นแก้ว
นางสาวเบญจพร	ธนวิโรจน์กุล
นางสาวสันติภาวี	นิพนธ์กิจ
นางสาวรติมา	วิจิตรพลยุทธ

จัดทำและเผยแพร่โดย

กลุ่มงานพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑๘/๑ อาคารทิปโก้ ๒ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ
๑๐๔๐๐

กลุ่มงานพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๑๑๘/๑ อาคารทิปโก้ ๒ ถนนพระรามที่ ๖
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร/โทรสาร ๐๒-๒๖๕-๖๕๗๒
protect@onep.go.th